

ФОП ЛЕВ РОМАНА ЛЮБОМИРІВНА
82435, Львівська область, Стрийський район,
с. Грабовець, вул. Лопатинського, 81
РНОКПП 3031305281
Тел. +38(068)-772-65-41; e-mail: roma678lev1@gmail.com

ЗВІТ
про стратегічну екологічну оцінку
детального плану території
щодо зміни цільового призначення
земельної ділянки приватної власності
гр. Стасишина Володимира Петровича
для будівництва виробничо-складських будівель
підприємства з обробки природнього каменю
в с. Мшана

Керівниця проєкту:

Романа ЛЕВ

ЗМІСТ

Вступ

1. Зміст та основні цілі документа державного планування, його зв'язок з іншими документами державного планування
2. Характеристика поточного стану довкілля, у тому числі здоров'я населення, та прогнозні зміни цього стану, якщо документ державного планування не буде затверджено
3. Характеристика стану довкілля, умов життєдіяльності населення та стану його здоров'я на територіях, які ймовірно зазнають впливу
4. Екологічні проблеми, у тому числі ризики впливу на здоров'я населення, які стосуються документа державного планування, зокрема щодо територій з природоохоронним статусом
5. Зобов'язання у сфері охорони довкілля, у тому числі пов'язані із запобіганням негативному впливу на здоров'я населення, встановлені на міжнародному, державному та інших рівнях, що стосуються документа державного планування, а також шляхи врахування таких зобов'язань під час підготовки документа державного планування
6. Опис наслідків для довкілля, у тому числі для здоров'я населення, у тому числі вторинних, кумулятивних, синергічних, коротко-, середньо- та довгострокових (1, 3-5 та 10-15 років відповідно, а за необхідності - 50-100 років), постійних і тимчасових, позитивних і негативних наслідків
7. Заходи, що передбачається вжити для запобігання, зменшення та пом'якшення негативних наслідків виконання документа державного планування
8. Обґрунтування вибору виправданих альтернатив, що розглядалися, опис способу, в який здійснювалася стратегічна екологічна оцінка, у тому числі будь-які ускладнення
9. Заходи, передбачені для здійснення моніторингу наслідків виконання документа державного планування для довкілля, у тому числі для здоров'я населення
10. Опис ймовірних транскордонних наслідків для довкілля, у тому числі для здоров'я населення (за наявності)
11. Резюме нетехнічного характеру інформації

ВСТУП

Відповідно до Закону України «Про охорону навколишнього природного середовища» основними принципами охорони навколишнього природного середовища є:

- пріоритетність вимог екологічної безпеки, обов'язковість дотримання екологічних нормативів та лімітів використання природних ресурсів при здійсненні господарської, управлінської та іншої діяльності;
- гарантування екологічно безпечного середовища для життя і здоров'я людей;
- запобіжний характер заходів щодо охорони навколишнього природного середовища;
- екологізація матеріального виробництва на основі комплексності рішень у питаннях охорони навколишнього природного середовища, використання та відтворення відновлюваних природних ресурсів, широкого впровадження новітніх технологій;
- збереження просторової та видової різноманітності і цілісності природних об'єктів і комплексів;
- науково обгрунтоване узгодження екологічних, економічних та соціальних інтересів суспільства на основі поєднання міждисциплінарних знань екологічних, соціальних, природничих і технічних наук та прогнозування стану навколишнього природного середовища;
- обов'язковість оцінки впливу на довкілля;
- гласність і демократизм при прийнятті рішень, реалізація яких впливає на стан навколишнього природного середовища, формування у населення екологічного світогляду;
- науково обгрунтоване нормування впливу господарської та іншої діяльності на навколишнє природне середовище;
- безоплатність загального та платність спеціального використання природних ресурсів для господарської діяльності;
- компенсація шкоди, заподіяної порушенням законодавства про охорону навколишнього природного середовища;
- вирішення питань охорони навколишнього природного середовища та використання природних ресурсів з урахуванням ступеня антропогенної зміненості територій, сукупної дії факторів, що негативно впливають на екологічну обстановку;
- поєднання заходів стимулювання і відповідальності у справі охорони навколишнього природного середовища;

- вирішення проблем охорони навколишнього природного середовища на основі широкого міждержавного співробітництва;
- встановлення екологічного податку, рентної плати за спеціальне використання води, рентної плати за спеціальне використання лісових ресурсів, рентної плати за користування надрами відповідно до Податкового кодексу України;
- врахування результатів стратегічної екологічної оцінки.

Саме стратегічна екологічна оцінка стратегій, планів і програм дає можливість зосередитися на всебічному аналізі можливого впливу планованої діяльності на довкілля та використовувати результати цього аналізу для запобігання або пом'якшення екологічних наслідків у процесі стратегічного планування.

Закон України «Про стратегічну екологічну оцінку» був ухвалений Верховною Радою України 20 березня 2018 року та 10 квітня 2018 року підписаний Президентом України. Даний Закон вступив в дію з 12 жовтня 2018 року та встановлює в Україні механізм стратегічної екологічної оцінки (СЕО), який діє в країнах Європейського Союзу та передбачає, що всі документи державного планування повинні проходити стратегічну екологічну оцінку з урахуванням необхідних імовірних ризиків тих чи інших дій для довкілля.

Метою стратегічної екологічної оцінки є сприяння сталому розвитку шляхом забезпечення охорони довкілля, безпеки життєдіяльності населення та охорони його здоров'я, інтегрування екологічних вимог під час розроблення та затвердження документів державного планування.

Відповідно до Закону України «Про стратегічну екологічну оцінку» стратегічна екологічна оцінка здійснюється на основі принципів законності та об'єктивності, гласності, участі громадськості, наукової обґрунтованості, збалансованості інтересів, комплексності, запобігання екологічній шкоді, довгострокового прогнозування, достовірності та повноти інформації у проєкті документа, міжнародного екологічного співробітництва.

Основними міжнародними правовими документами щодо СЕО є Протокол про стратегічну екологічну оцінку (Протокол про СЕО) до Конвенції про оцінку впливу на навколишнє середовище у транскордонному контексті (Конвенція ЕСПО), ратифікований Верховною Радою України (№ 562-VIII від 01.07.2015), та Директива 2001/42/ЄС про оцінку впливу окремих планів і програм на навколишнє середовище, імплементація якої передбачена Угодою про асоціацію між Україною та ЄС.

01.01.2020 року відбулося введення в дію Закону України «Про Основні засади (стратегію) державної екологічної політики України на період до 2030 року», згідно якого метою державної екологічної політики є досягнення доброго стану довкілля шляхом запровадження екосистемного підходу до всіх напрямів соціально-економічного розвитку України з метою забезпечення конституційного права кожного громадянина України на чисте та безпечне

довкілля, впровадження збалансованого природокористування і збереження та відновлення природних екосистем.

Городоцька міська рада проводить стратегічну екологічну оцінку детального плану території щодо зміни цільового призначення земельної ділянки приватної власності гр. Стасишина Володимира Петровича для будівництва виробничо-складських будівель підприємства з обробки природнього каменю в с. Мшана, що розробляється на виконання рішення Городоцької міської ради № 23/34-6154 від 24 серпня 2023 року.

В процесі проведення стратегічної екологічної оцінки проєкту вказаного детального плану території Городоцька міська рада керувалась Наказом Міндовкілля № 705 від 18.10.2023 «Про затвердження Методичних рекомендацій щодо здійснення стратегічної екологічної оцінки містобудівної документації».

Городоцькою міською радою було внесено до Єдиного реєстру стратегічної екологічної оцінки заяву про визначення обсягу стратегічної екологічної оцінки та оприлюднено інформацію на офіційному веб-сайті.

При підготовці даного звіту враховано лист Департаменту екології та природних ресурсів ЛОДА № 31-3330/0/2-23 від 06.12.2023 року. У встановленому чинним законодавством України порядку інших звернень, зауважень та пропозицій від органів консультування та/чи громадськості не надходило.

У даному звіті використано дані Головного управління статистики у Львівській області (відповідно до Закону України «Про захист інтересів суб'єктів подання звітності та інших документів у період дії воєнного стану або стану війни» у період дії воєнного стану або стану війни, а також протягом трьох місяців після його завершення, органи державної статистики призупиняють оприлюднення статистичної інформації, за винятком індексу споживчих цін (ІСЦ), експорту-імпорту товарів, попередньої оцінки ВВП, окремої інформації за періоди 2022-2023 років, а також за 2021 рік і попередні періоди) та інші матеріали з відкритих джерел.

1. Зміст та основні цілі документа державного планування, його зв'язок з іншими документами державного планування

Детальний план території щодо зміни цільового призначення земельної ділянки приватної власності гр. Стасишина Володимира Петровича для будівництва виробничо-складських будівель підприємства з обробки природнього каменю в с. Мшана є містобудівною документацією на місцевому рівні, яка призначена для обґрунтування довгострокової стратегії планування, забудови та іншого використання території.

Детальний план території деталізує положення генерального плану населеного пункту або комплексного плану та визначає планувальну організацію і розвиток частини території населеного пункту або території за його межами без зміни функціонального призначення цієї території. Детальний план території розробляється з урахуванням обмежень у використанні земель, у тому числі обмежень використання приаеродромної території, встановлених відповідно до Повітряного кодексу України.

Детальний план території розробляється за рішенням відповідної сільської, селищної, міської ради з метою визначення планувальної організації, просторової композиції і параметрів забудови та ландшафтною організації кварталу, мікрорайону, іншої частини території, призначених для комплексної забудови чи реконструкції, та підлягає стратегічній екологічній оцінці.

Детальні плани територій одночасно з їх затвердженням стають невід'ємними складовими генерального плану населеного пункту та/або комплексного плану.

Детальний план території повинен містити відомості про межі та правові режими всіх режимоутворюючих об'єктів та всіх обмежень у використанні земель (у тому числі обмежень у використанні земель у сфері забудови), встановлених до або під час розроблення проекту.

Детальний план території визначає:

- 1) принципи планувально-просторової організації забудови;
- 2) червоні лінії та лінії регулювання забудови;
- 3) у межах визначеного комплексним планом, генеральним планом населеного пункту функціонального призначення режим та параметри забудови території, розподіл територій згідно з будівельними нормами;
- 4) містобудівні умови та обмеження (у разі відсутності плану зонування території) або уточнення містобудівних умов та обмежень згідно із планом зонування території;
- 5) потребу в підприємствах і закладах обслуговування населення, місце їх розташування;
- 6) доцільність, обсяги, послідовність реконструкції забудови;
- 7) черговість та обсяги інженерної підготовки території;
- 8) систему інженерних мереж;
- 9) порядок організації транспортного і пішохідного руху;

10) порядок комплексного благоустрою та озеленення, потребу у формуванні екомережі;

11) межі прибережних захисних смуг і пляжних зон водних об'єктів (у разі відсутності плану зонування території).

Детальний план території не підлягає експертизі.

Внесення змін до детального плану території допускається за умови їх відповідності комплексному плану (за наявності), генеральному плану населеного пункту та плану зонування території.

У даному проєкті детального плану території щодо зміни цільового призначення земельної ділянки приватної власності гр. Стасишина Володимира Петровича для будівництва виробничо-складських будівель підприємства з обробки природного каменю в с. Мшана опрацьовано планувальне рішення використання території орієнтовною площею 1,2 га (земельна ділянка кадастровий номер 4620985600:12:015:0022).

ДДП розроблений згідно чинного законодавства України: Земельного Кодексу України, Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності», Державних будівельних норм та санітарних правил.

Промислово-виробнича зона – це функціонально-спеціалізована частина території населеного пункту, що об'єднує об'єкти матеріального виробництва, комунального господарства, виробничої інфраструктури та інші об'єкти невикористаної сфери, які обслуговують матеріальне і нематеріальне виробництво.

Розміщення промислової зони визначається містобудівними та санітарно-гігієнічними нормами відповідно до санітарної класифікації підприємств та профілю міста. Під час виділення території промислової зони поряд із виробничими критеріями враховують планувальні чинники: конфігурацію міського плану, рельєф, ландшафтні обмеження, мережу міських вулиць та ефективність їх зв'язків зі сільбищними та рекреаційними зонами міста.

У найкрупніших та крупних містах допускається створення декількох промислових зон, а також сільбищно-промислових районів з обов'язковим відокремленням у самостійний промвузол групи харчових підприємств та підприємств з переробки сільськогосподарської продукції. У малих і середніх містах формують одну промислову зону багатofункціонального призначення.

У промисловій зоні підприємства розташовують у складі промислових вузлів, групуючи їх за санітарними і технологічними ознаками з урахуванням класу небезпеки підприємства, щоб виключити можливість несприятливого впливу підприємства вищого класу небезпеки на працівників, технологічні процеси, сировину чи продукцію іншого підприємства нижчого класу небезпеки. Крім того, враховують комплексний вплив на навколишнє природне середовище всіх підприємств, які входять до складу промвузла.

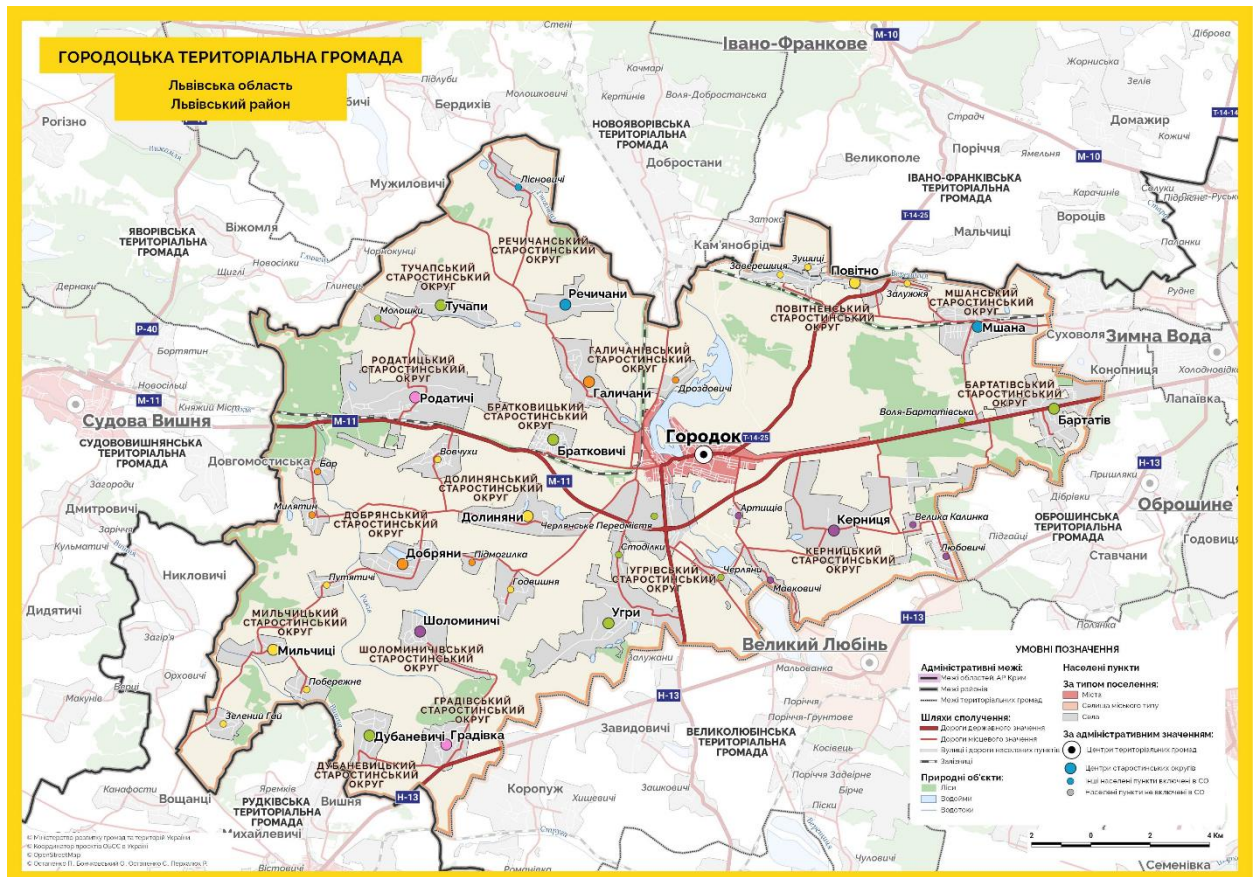
Для повноцінного функціонування промислової зони необхідна наявність одного або декількох громадських центрів обслуговування, що розміщуються переважно на межі зі сільбищною зоною. До складу

громадського центру включають установи управлінські, науково-проектного, інформаційного обслуговування, а також об'єкти культурно-побутового обслуговування, громадського харчування, медичні пункти.

2. Характеристика поточного стану довкілля, у тому числі здоров'я населення, та прогнозні зміни цього стану, якщо документ державного планування не буде затверджено

Село Мшана входить до складу Городоцької міської об'єднаної територіальної громади, створеної 2020 року шляхом об'єднання 17 рад, загальною площею 375,9 кв. км та чисельністю населення 39691 особа.

Чисельність населення с. Мшана становить понад 2800 осіб, площа даного населеного пункту – 14,55 кв. км.

Клімат району розміщення с. Мшана – помірно-континентальний. Характерною рисою теплового режиму Городоччини є значне відхилення температур повітря (середньодобових, середньомісячних і середньорічних) від багаторічних середніх показників. Середньорічна температура повітря - 8,1 °С (по Україні - 6 °С / 13 °С, у світі - 14 °С), середня температура найтеплішого місяця (липня) дорівнює +18,2 °С, найхолоднішого (січня) дорівнює - 4,3 °С. Амплітуда температур - 22,5 °С. Середня тривалість безморозного періоду становить 160 днів, мінімальна і максимальна - відповідно 122 і 243 дні. Заморозки в незимові місяці бувають у березні, квітні, травні, вересні, жовтні та листопаді.

Середня абсолютна вологість повітря для Городка становить 9,2 мб за рік. Вона більша влітку і вдень, менша взимку і вночі. Середня величина відносної вологості повітря становить 77%. Вона буває найвищою в осінньо-зимовий

період (81-86%) і найнижчою у весняно-літній період (62-69%). Змінюється вона і протягом доби: вночі - вища, вдень - нижча.

На території району хмарна погода домінує протягом року. Цьому сприяють як місцеве поверхнєве випаровування, так і насичене вологою повітря, принесене циклонами з Атлантики. Хмарність у районі становить 66-70%. За рік буває в середньому 42 безхмарних дні, а похмурих і напівхмарних - 323 дні. Найбільше похмурих днів припадає на холодний період року, найменше - на теплий. У небі Городоччини можна спостерігати протягом року 10 видів хмар, найголовнішими з яких є шаруваті, купчасті, перисті та їх різновиди: шарувато-купчасті, перисто-купчасті, шарувато-дощові та купчасто-дощові. Порівняно з хмарами тумани є малорухомими і швидкоминучими. За рік нараховується в середньому 60 днів з туманами, з яких на холодний сезон припадає 42 дні, на теплий - 18 днів (За Андрейко І. М.).

Гідрологічна мережа. Через територію району опрацювання проходить Головний європейський вододіл, тому рівнини Городоччини за висотою над рівнем моря належать до височин, а за зовнішньою будовою - до хвилястих горбисто-увалистих та зандрових рівнин, розчленованих долинами приток Дністра різного порядку (басейн Чорного моря) - рік Бистриця Тисменицька, Верещиця і Ставчанка, а також річки Вишня, Раків, Глинець і Гноєнець - притоки Сяну (басейн Балтійського моря).

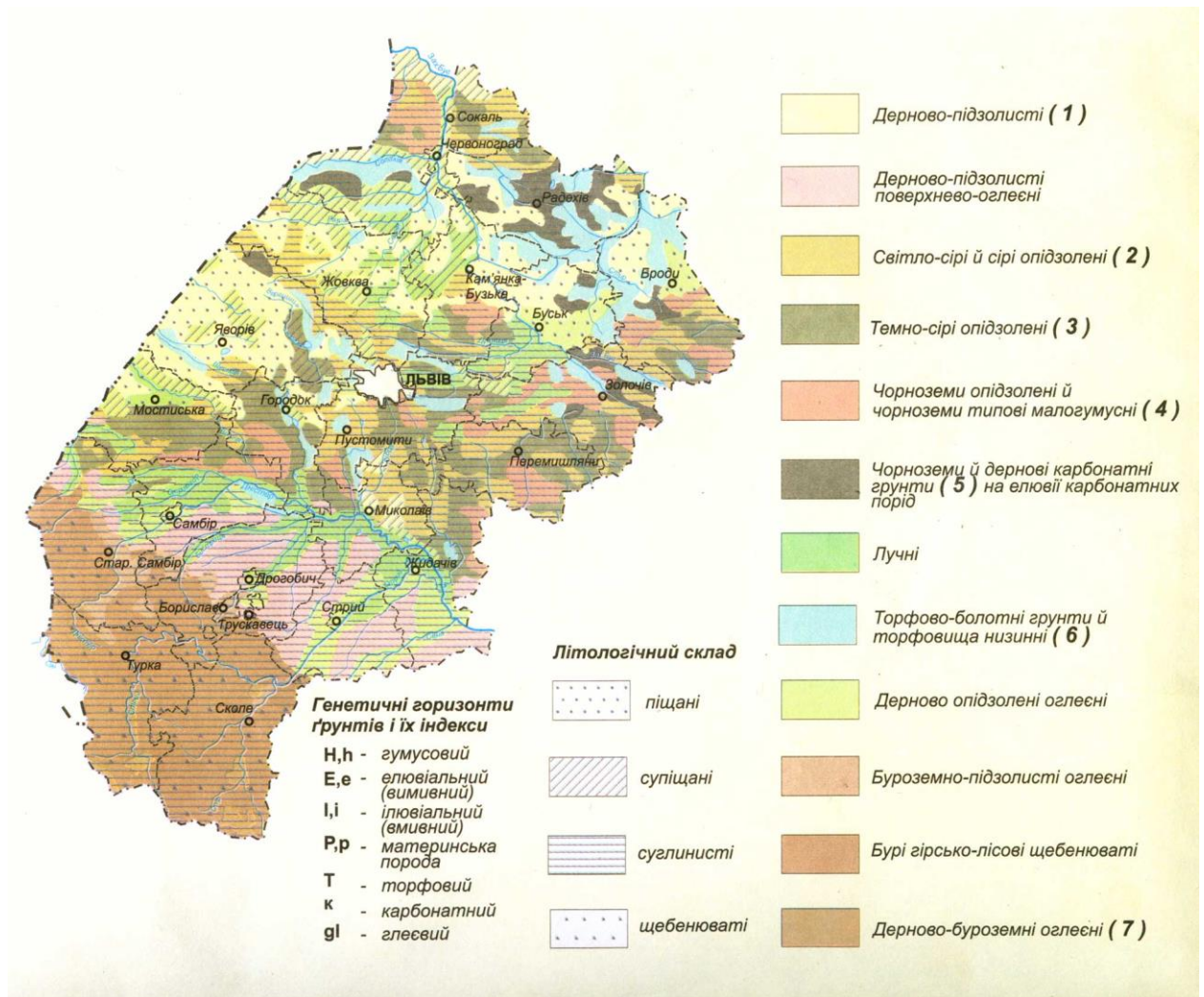
Найбільшою серед річок, що протікають територією Городоччини, є Верещиця, що утворює на своєму шляху десятки (понад 84) ставів.

Довжина річки - 92 км, площа басейну - 955 кв. км. Похил річки - 0,9 м/км. Долина трапецієподібна, місцями V-подібна, шириною 2-4 км. Заплава широка (1-1,5 км), з озероподібними розширеннями, у багатьох місцях заболочена. Річище помірнозвивисте, на окремих ділянках каналізоване, шириною від 3-4 м до 10-20 м.

Верещиця використовується для промислових та побутових потреб, зрошення, рибицтва, а у верхній течії пливе територіями заповідника «Розточчя» і Яворівського національного природного парку.

Грунти. Яворівський природно-сільськогосподарський район розташований в західній частині Львівської області, до якого входить більша частина земель Яворівського, північної частини Мостиського, західної частини Жовківського колишніх адміністративних районів.

Загальна площа Яворівського ПСГР становить 205,6 тис. га, із них рілля – 63,8 тис. га, багаторічні насадження – 1,0, сіножаті – 8,7, пасовища – 20,0 тис. га.

Своєрідність рельєфу району пояснюються неоднорідністю тектонічної будови. Частина району розміщена в межах Розточчя і Опілля, частина в межах Надсянської моренно-зандрової рівнини. Геологічна структура Розточчя і Опілля знаходиться в зоні вісі Галицько-Волинської западини, яка заповнена потужною товщею осадових відкладів. Антропогенні відклади представлені в першу чергу, водно-льодовиковими піщаними і супіщаними породами, сучасним алювієм, елювієм крейдяних мергелів.

Зандрово-алювіальні рівнини з борами і субборами представляють поліський ландшафт. Вони є мало дренованими, заболоченими. Серед горбистих ландшафтів утворились лучно-болотні комплекси, які зазнали осушливих меліорацій.

В північній частині району зустрічаються масиви лесових порід, товщею декілька метрів, під якими залягають тортонські вапняки і гіпси, які піддаються карстуванню.

У структурі ґрунтового покриву сільськогосподарських угідь поширені такі агровиробничі групи ґрунтів: дерново приховані-підзолисті, піщані, глинисто-піщані ґрунти; дерново слабо- та середньопідзолисті, піщані, глинисто-піщані та супіщані; підзолисто-дернові легкосуглинкові ґрунти; ясно-сірі та сірі опідзолені супіщані ґрунти; дернові карбонатні ґрунти не елювії щільних карбонатних порід; дернові супіщані ґрунти; болотні ґрунти і торфовища у поєднанні з дерново-підзолистими ґрунтами.

Сільськогосподарські угіддя району мають середньозважений бал бонітету ґрунтів 15 балів, багаторічні насадження - 9, сіножаті - 11, пасовища – 11 балів.

Площа особливо цінних ґрунтів орних земель складає лише 0,8 % від площі ріллі області і 10,2 % площі ріллі району. Цінними ґрунтами району є дерново-підзолисті неоглеєні піщані ґрунти на супіщаних відкладах підстелені мореною або мергелем, і підзолисто-дернові легкосуглинкові ґрунти, підстелені з 1-1,5 м карбонатними породами, які займають 4,7 тис га із 5,7 тис. га особливо цінних ґрунтів. При середньозваженому балі бонітету ріллі цього району, бали бонітету ріллі особливо цінних ґрунтів становлять 22.

Оптимізація землекористування пов'язана із забезпеченням екологічно доцільного використання ґрунтів легкою гранулометричного складу перезволожених та заболочених. Визначальне значення має екологічна оптимізація земельних угідь.

Геологічна будова та рельєф. Відносно невеликий за площею, колишній Городоцький район, територія якого тепер входить до складу новоутвореного Львівського району, має досить складну тектонічну будову. Це зумовлено його специфічним положенням на стику двох значних тектонічних структур - Західноєвропейської молодшої платформи і Карпатської складчастої системи. Тут поширені рівнинні опільські, поліські і передкарпатські ландшафти. Найбільші території займають Городоцько-Щирецький і Сянсько-Дністровський опільські ландшафти.

Геоструктурно Городоччина відноситься до стику двох значних тектонічних структур - Західноєвропейської платформи (північно-східна частина району) та Карпатської складчастої системи (решта території району). Тектонічна межа між ними проходить за лінією Немирів-Городок-Розвадів. На цій межі розташований населений пункт Городоччини: Лісновичі.

Орографічно Городоцький район лежить на стику кількох географічних районів. Південно-західна частина району межує зі західною

окраїною Подільської височини (Подільське горбогір'я) у межах рівнинної території Опілля з абсолютними висотами 290—320 м н. р. м. Більша частина району лежить у північно-західній частині Передкарпаття у межах полого-хвилястої Сянсько-Дністровської вододільної рівнини з абсолютними висотами 270—290 м н. р. м. (в окремих випадках понад 300 м, наприклад біля сіл Галичани і Речичани) та акумулятивної плоскої, місцями заболоченої, терасової рівнини — Верхньодністровської улоговини з абсолютними висотами нижче 260 м н. р. м. Поверхня району рівнинна.

Корисні копалини. До корисних копалин Городоччини належать природний газ, глини, сірка, вапняки, піски, торф та мінеральні води. Походження і поширення корисних копалин пов'язане, насамперед, з геологічною будовою території. Це яскраво видно на прикладі Городоцького району, де на стику Передкарпатського прогину з південно-західною окраїною Східноєвропейської платформи виявлено поклади сірки, природного газу та джерела мінеральних вод.

Природний газ видобувають з Рудківського родовища, яке є одним з 12 родовищ північно-західної частини Передкарпаття. Родовище знаходиться в межах Городоцького (м. Комарно, с. Тулиголови, с. Переможне) і Самбірського районів.

Поклади самородної сірки виявлено на території с. Грімно, де вона залягає на глибині 40-60 м. Товща сірчаних пластів становить 6-20 м. Родовище не використовується.

Поклади вапняків зустрічаються в різних місцях району: біля с. Малий Любін, Керниця, Дроздовичі, смт. Великий Любін, м. Городка та ін. Вапняковий кар'єр у Малому Любіні є найбільшим у районі.

В околицях більшості населених пунктів Городоччини є поклади пісків та глин. Керамічні глини видобувають поблизу Городка, с. Тучапи, в урочищі Богайчук біля с. Вишня. Цегельні глини є біля сіл Вовчухи, Угри, Зелений Гай, Тулиголови, Переможне, міста Городка, а будівельні піски - біля сіл Заверещиця, Родатичі, Якимчиці та ін.

Поклади торфу виявлено в заплавах Дністра, Верещиці та її приток, зокрема біля Великого Любіня, сіл Годвишня, Мости, Дубаневичі та ін. Мінеральні води і торф'яні грязі є біля Великого Любіня, Малого Любіня, Бірче.

Розвідка і пошуки корисних копалин на території району продовжується. Так, геологічною розвідкою у 1994 році біля сіл Залужани і Угри виявлено лінзовидні поклади природного газу, запаси яких оцінюються у декілька сотень мільйонів кубометрів.

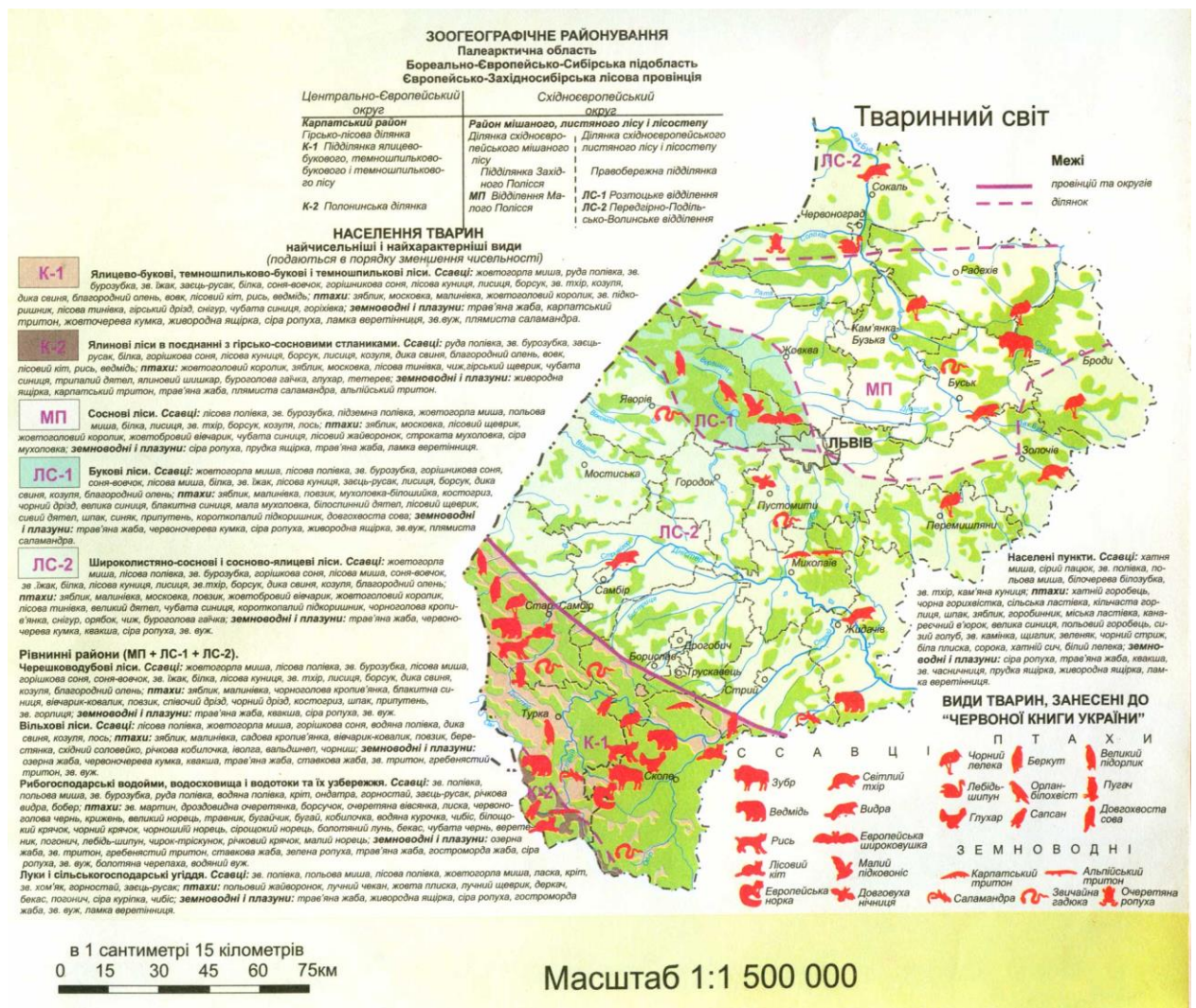
Флора і фауна. Традиційно під біологічним розмаїттям розуміють різноманітність видів рослин, тварин і мікроорганізмів. На території Львівської області зростає 1600-1650 видів судинних рослин аборигенної флори. Наведені цифри є досить приблизні й потребують ще підтвердження перевіркою гербарних колекцій наукових установ, а також наявності цих видів у відомих раніше місцезростаннях, бо частина видів напевне вже зникла

внаслідок руйнування їх оселищ діяльністю людини, меліорацією, розорюванням, вирубуванням лісів, випасанням та іншими чинниками, зокрема й стихійними явищами.

Флора Балтійської провінції відзначається більшою участю рідкісних поліських видів водної та болотної екології, видів північних провінцій, а також льодовикових реліктів, які залишилися тут після відступу льодовика. Вирубвання лісів, осушення боліт і розорювання земель призвели до значних утрат флори. На цій території уже не трапляються *Carex bohémica*, *Pinguicula bicolor*, *Drosera anglica*, які росли на Янівських болотах в ур. Заливки, зникли на Малому Поліссі льодовикові релікти *Betula nana*, *Cladium mariscus*, *Schoenus ferrugineus* та багато інших рідкісних видів. Під загрозою зникнення тут опинилися такі рідкісні для України види, як *Thalictrum foetidum*, *Salix myrtilloides*, *S. starkeana*, *Daphne cneorum*, *Linnaea borealis*, *Swertia perennis*, *Hammarbya paludosa*, *Oxycoccus microcarpus*, *Pedicularis sceptrum carolinum*, *Juncus subnodulosum*, *Saxifraga granulata* та ін (*К. Малиновський*).

На заході України поширено орієнтовно 26500 видів тварин, які належать до підцарства найпростіших, типів губок, кишковопорожнинних, плоских, круглих, кільчастих, червів, м'якунів, членистоногих, підтипу хребетних. До останнього типу у складі фауни Львівщини зараховано 341 вид, зокрема: риб та круглоротих — 47, земноводних — 16, плазунів — 8, птахів — 199, ссавців — 71. Представники фауни Львівщини — мобільні види, які активно змінюють свої місця перебування у зв'язку з докорінною трансформацією середовища існування. Саме тому збіднюється видове розмаїття тваринного населення Львівщини, чимало видів стає рідкісними і їх заносять до Червоної книги України.

У фауні хребетних Львівщини присутні західноєвропейські, східноєвропейські, арктоальпійські, середньоазійські, середземноморські види, що зумовлене розміщенням Львівської області на межі гірських та рівнинних районів, на вододілі річкових систем Балтійського та Чорного морів. У наш час фауна тісно пов'язана не лише з природним середовищем існування, зокрема з територією та рослинністю, а й значним впливом на неї людської діяльності.

Надалі формування фауни Львівської області перебуватиме у прямій залежності від невпинного розширення окультуреного ландшафту, сільських населених пунктів, активного пресу на природні біотопи. Вплив людини на природу зростатиме (*К. Татаринов*).

Видовий склад представників тваринного світу в межах Львівської області поки-що досить різноманітний, бо для цього існують природні передумови і господарське сприяння. Разом з цим зберігається загальна тенденція до скорочення популяцій, їх вимушеної міграції або зникнення через надмірні природоперетворювальні діяння: масове осушення заболочених територій, інтенсивні лісорозробки, будівництво гребель та ставів, хімізацію сільського господарства, застосування швидкохідної техніки для сінокосіння, оранки, оприскування і т.д.

Хоч живі організми тваринного світу дуже мобільні і, на відміну від рослин, не прикріплені до певного місця, просторове поширення їх має обмеження, що виявляється через зміну загальної чисельності представників виду (популяції), скупченість проживання і зустрічність (*За Шаблій О. І., Муха Б. П., Гурин А. В., Зінкевич М. В.*).

Ареали проживання рідкісних тварин, місця зростання рідкісних рослин в межах проєктування відсутні. Цінні зелені насадження на території опрацювання відсутні.

Довкола території опрацювання місцева флора представлена характерними для місцевості лісоутворюючими породами - дубом звичайним і сосною звичайною, до яких домішуються граб звичайний, клен широколистий, ясен звичайний, береза бородавчаста, тополя біла і тремтяча (осика), вільха чорна і сіра, смерека біла, модрина європейська та ін. У підліску ростуть кущі ліщини, ожини, малини, крушини ламкої, вовчого lika і трав'яний покрив (осока кількох видів, кропива жалка, зірочник гайовий, вороняче око, чемериця, копитняк європейський). Багато лісових рослин належать до лікарських: бузина чорна, шипшина, малина, черемха, горобина

звичайна, барвінок малий, конвалія, папороть чоловіча, звіробій, орляк звичайний, купина лікарська.

З-поміж звірів найпоширенішими і найчисельнішими є мишовидні гризуни: миші (хатня, польова і лісова), полівки (сіра, руда і економка), землерийки (бурозубки і білозубки), пацюки (сірий і водяний), хом'яки (сірий і звичайний). Менш чисельні з гризунів - білка і ондатра. Цікавим звірком є кріт, сліди діяльності якого (кротовини) зустрічаються повсюдно. З інших звірів зустрічаються заєць-русак, козуля, дикий кабан, борсук, їжак і хижі: лисиця, тхір чорний, куниці кам'яна і лісова, норка, горностай, ласка. Зрідка трапляються вовки, які приходять з інших районів і «постійної прописки» не мають. Цікаву групу ссавців складають рукокрилі - кілька видів кажанів.

Типовими птахами лісів є крук, дятел, сойка, підкоришник; полів і лук - жайворонок, плиска жовта, горобець польовий, деркач, погонич; населених пунктів - горобець хатній, ластівка сільська і міська, сич хатній. З початком весни на водоймах і болотах масово поселяються водоплавні і болотяні птахи, з яких найтипівішими є качка, кулики, лиски. Серед птахів найчисельнішими вважаються птахи з ряду горобцеподібних, більшість з яких є малими птахами (за винятком родини, воронових). Крім названих вище, сюди належать синиці велика і блакитна, щиглик, чиж, соловейко, зяблик, горихвістка, повзик, вівсянка, горлиця кільчаста, дикий голуб, зозуля, мухоловка, чекан луговий, дрізд-чикотень, іволга, шпак, кропивник, або волове око (найменший із птахів). З родини воронових поширені крук, грак або ворон, галка, ворона сіра, сорока. З інших птахів виділяються лелека білий, куріпка сіра, перепел, дятел строкатий, одуд і хижі птахи: боривітер, шуліка рудий, канюк звичайний, лунь болотяний, сова сіра, сова болотяна, сипуха, сич хатній. До водоплавних і болотяних птахів належать крижень, нерозень, чирок-тріскунок, чайка, норець великий і малий, попелюх, водяний бугай, чапля сіра, кулики, бекас, грязьовик, чорноволик, кулик-горобець, лебідь-шипун (найбільший з птахів).

До класу земноводних належать наземні тварини, які зберігають тісний зв'язок із водним середовищем. Сюди належать жаба озерна, трав'яна, деревна (квакша), кумка, ропуха, а також тритон звичайний. Із плазунів поширені гадюка звичайна, веретільниця, вуж звичайний, мідянка, полоз лісовий, ящірка прудка і зелена.

Осушення боліт, випрямлення русел річок, обміління природних водойм і забруднення вод в останні десятиріччя призвели до загального скорочення чисельності риб. Це стосується щуки, лина, краснопірки, йоржа, бичка (коблика), в'юна, сома, ляща, марени, головня, плітки, верховодки, які в минулому мали масове поширення. Натомість збільшилася чисельність тих видів риб, які легше переносять забруднення вод і збіднення їх киснем. Їм не загрожує промерзання вод до дна в зимовий період, або пересихання водойм влітку (зариваються в мул). Зокрема це стосується срібного карася, який тепер став найпоширенішою рибою в річках і озерах. У ставках, якими Городоччина славилася з прадавніх часів, розводять коропа дзеркального, і лускатого, сазана, карася.

З ініціативи Держуправління науковцями Інституту екології Карпат НАН України сформовано список видів тварин, занесених до Червоної книги України, які поширені на території Львівської області і підлягають особливій охороні та список тварин, що не занесені до неї, але потребують охорони на регіональному рівні у зв'язку із малочисельністю. На підставі цих списків Держуправлінням розроблено положення про регіонально-рідкісні види, які не занесені до Червоної Книги України але знаходяться під загрозою зникнення та потребують захисту і охорони в межах Львівської області.

На території Городоччини є рослини, які занесені до «Червоної книги України». Це анакамптис пірамідальний, білоцвіт весняний, булатка червона, зозулинець селеровий, пальчатокорінник травневий, плаун колючий, ситник вузлуватий, лілія лісова та ін.

Багато представників тваринного світу Городоччини сьогодні стали рідкісними і занесені до «Червоної книги України». Це видра річкова, борсук, кутора мала, ховрах європейський, норка, горностай, кіт лісовий, мідянка, жаба прудка, нічниця ставкова, вечірниця мала, вовчок горішковий, польовий лунь, сова-сипуха, сірий сорокопуд, очеретянка прудка, одуд, іволга.

Смарагдова мережа (український переклад назви the Emerald Network) – це мережа природоохоронних територій європейського значення, яка створюється на виконання положень Бернської конвенції про охорону дикої флори та фауни і природних середовищ існування в Європі. Україна ратифікувала цю конвенцію 1996 року, взявши на себе зобов'язання створити мережу Emerald. Мережа має мету зберегти види та екосистеми, які були визнані рідкісними на рівні всієї Європи.

Об'єкт опрацювання та містобудівні умови. Територія опрацювання знаходиться в центральній частині с. Мшана; функціональне призначення ділянки опрацювання генеральним планом населеного пункту не визначене. На перспективу передбачається зміна цільового призначення земельної ділянки з 01.03 «Для ведення особистого селянського господарства» на 11.02 «Для розміщення та експлуатації основних, підсобних і допоміжних будівель та споруд підприємств переробної, машинобудівної та іншої промисловості» та розміщення виробничо-складських будівель підприємства V класу шкідливості з санітарно-захисною зоною 50 м.

Стан навколишнього середовища на території проєктування можна характеризувати як задовільний.

Прогнозні зміни стану довкілля, якщо ДДП не буде затверджено:

Складові довкілля	Прогнозні зміни стану довкілля, якщо ДДП не буде затверджено
<i>Флора та фауна / Біорізноманіття</i>	Не передбачається змін
<i>Ґрунти та надра</i>	Відмова від розміщення промислово-складських об'єктів може мати опосередкований позитивний вплив на ґрунти
<i>Повітря</i>	Відмова від розміщення промислово-складських об'єктів може мати опосередкований позитивний вплив на атмосферне повітря
<i>Води</i>	Відмова від розміщення промислово-складських об'єктів може мати опосередкований позитивний вплив на води
<i>Ландшафт</i>	Не передбачається змін
<i>Природні території та об'єкти</i>	Не передбачається змін
<i>Безпека життєдіяльності населення</i>	Не передбачається змін
<i>Здоров'я населення</i>	Не передбачається змін
<i>Об'єкти культурної спадщини</i>	Не передбачається змін

3. Характеристика стану довкілля, умов життєдіяльності населення та стану його здоров'я на територіях, які ймовірно зазнають впливу

Даний проєкт ДПТ розробляється з метою розміщення виробничо-складських будівель підприємства з обробки природного каменю; впливу в тій чи іншій мірі можуть зазнати всі компоненти довкілля.

Номер і функціональне призначення території	Планована зміна призначення території	Розташування	Площа, га
1. Територія для ведення особистого селянського господарства	Територія для розміщення та експлуатації основних, підсобних і допоміжних будівель та споруд підприємств переробної, машинобудівної та іншої промисловості	Центральна частина села	1,2000

Атмосферне повітря:

Забруднене атмосферне повітря негативно впливає на здоров'я населення, загострює хронічні хвороби серцево-судинних органів, органів дихання, нервової системи, провокує алергію тощо. Особливо це відчувається в районах житлової забудови, прилеглої до автомагістралей з інтенсивним рухом транспорту (адже тут рівень забруднення повітря значно вищий ніж на територіях, де відповідний рух менш інтенсивний/відсутній, чи у зелених зонах відпочинку населення).

Транспортно-дорожній комплекс – одне з найпотужніших джерел забруднення навколишнього середовища. Гази, які виділяються внаслідок спалювання палива у двигунах внутрішнього згорання, містять більше 200 найменувань шкідливих речовин, у тому числі канцерогени. Нафтопродукти, залишки від стертих шин та гальмівних колодок, сипкі і пилові вантажі, хлориди, які використовують для посипання доріг взимку, забруднюють придорожні смуги та водні об'єкти.

Вихлопні газы накопичуються у нижніх шарах атмосфери, тобто

шкідливі речовини знаходяться в зоні дихання людини. Тому автомобільний транспорт варто віднести до категорії найнебезпечніших джерел забруднення повітря поблизу автодоріг. Відпрацьовані гази двигунів автомобілів містять висококонцентровані токсичні компоненти, що є основними забруднювачами атмосфери. Час, протягом якого шкідливі речовини природним чином зберігаються в атмосфері, оцінюється від десяти діб до півроку.

Близько 20 відсотків забруднюючих речовин, що викидаються в атмосферу стаціонарними джерелами, є мутагенами і несуть загрозу здоров'ю не тільки нинішнього, а й наступних поколінь. Оцінюючи розміри шкоди для здоров'я, необхідно брати до уваги, що хімічне забруднення атмосферного повітря, по-перше, знижує адаптаційні можливості організму і, як наслідок, стійкість до негативних чинників іншої етіології, по-друге, підвищує рівень захворюваності, насамперед органів дихальної системи, і, по-третє, негативно впливає на рівень смертності населення. Дані проведених в Україні досліджень свідчать, що у населення, яке проживає в місцях з інтенсивним забрудненням атмосферного повітря, підвищується кількість імунодефіцитів. Це є однією з причин підвищення рівня інфекційних захворювань, а також відсутності належного ефекту від проведення вакцинації населення. Зростає кількість захворювань на хронічний бронхіт і поширеність бронхіальної астми. У країні спостерігається підвищення рівня онкологічних захворювань. У їх структурі на перші місця вийшли злоякісні новоутворення дихальної системи. Найменшу очікувану тривалість життя при народженні мають жителі міст з розвинутою металургійною та хімічною промисловістю у так званих антропогенно-завантажених регіонів, на противагу містам, де такої промисловості немає і через це повітря забруднюється менше.

За даними Державної екологічної інспекції України (<https://www.dei.gov.ua/>), аналіз поточної ситуації з приведення вітчизняних природоохоронних практик із захисту атмосферного повітря у відповідність до стандартів Євросоюзу засвідчує, що комплексність проблематики і відсутність напрацьованих механізмів регулювання екологічного стану атмосферного повітря, які б забезпечували його прогнозовану якість і дотримання природоохоронних стандартів, створює перешкоди перспективі гармонізації природоохоронного законодавства, та встановлює невідповідність вимогам Європейського природоохоронного права. Наразі є нагальна потреба у розробці більш жорстких нормативів на викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами викидів, а також введення щорічного контролю викидів на токсичність з пересувних джерел.

Також до заходів, які слід впроваджувати на захист атмосферного повітря, можна віднести (<https://sd4ua.org/>):

- мінімізацію та запобігання викидів шкідливих речовин в атмосферу шляхом застосування промисловими підприємствами екологічних фільтрів;
- перехід на експлуатацію екологічного транспорту та техніки;

- контрольовану утилізацію сміття;
- впровадження комплексних «зелених» альтернатив.

Стаціонарне джерело забруднення атмосфери - підприємство, цех, агрегат, установка або інший нерухомий об'єкт, що зберігає свої просторові координати протягом певного часу і здійснює викиди забруднюючих речовин в атмосферу. Викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами можуть здійснюватися після отримання дозволу.

Викиди забруднюючих речовин у атмосферне повітря від стаціонарних джерел забруднення (т) - Територія, Забруднюючі речовини, Рік	
	2021
Львівський район	
Викиди забруднюючих речовин - усього	4 428
Діоксид сірки	93
Оксид вуглецю	1 450
Діоксид азоту	861
Метан	1 137
Неметанові леткі органічні сполуки	175
Речовини у вигляді твердих суспендованих частинок	461
Інші	251
У розрахунку на 1 кв.км	0,9
У розрахунку на 1 особу, кг	3,9

Промислові підприємства є джерелами забруднення атмосферного повітря шкідливими викидами забруднюючих речовин та частками пилу.

Загальний стан атмосферного повітря на території опрацювання можна охарактеризувати як задовільний.

Водні ресурси:

Щодо формування якості води у світі, що визначає безпеку водокористування, то зберігається тенденція в бік її погіршення. Щороку фактично близько 3,5 мільйонів випадків смертей пов'язують з неякісним водопостачанням у зв'язку з недотриманням правил гігієни.

Система питно-господарського водопостачання ґрунтується на переважному використанні незахищених від техногенного забруднення поверхневих вод. Як результат питне водопостачання у Львівській області на 80 % забезпечується з поверхневих джерел, а в окремих регіонах майже на 100 % (*Г. Гринчишин*).

Проблема якості води з кожним роком ускладнюється. Практично всі поверхневі джерела водопостачання Львівщини впродовж останніх десятиліть інтенсивно забруднюються.

Природними джерелами забруднення річок є ерозія ґрунтів, мертва флора та фауна, антропогенними – речовини, що надходять до водних об'єктів

в процесі діяльності людини. Великі площі сільськогосподарських угідь піддаються впливу різних обробок пестицидами і добривами, збільшуються території смітників. Багато промислових підприємств скидають стічні води прямо в річки. Стоки з полів також надходять у річки й канали. Забруднюються і підземні води – найважливіший резервуар прісних вод.

Поживні речовини (азот амонійний, азот нітритів, азот нітратів, фосфор фосфатів, загальний фосфор) надходять від точкових джерел забруднення, сільського господарства і дифузних джерел (поверхневого стоку). Збільшення вмісту нітритів і нітратів у поверхневих і підземних водах веде до забруднення питної води і до розвитку деяких захворювань. Дифузні джерела частково природного та антропогенного походження (переважно сільське господарство).

Органічні речовини (розчинений кисень O_2), біохімічне споживання кисню (БСК), перманганатна окиснюваність (ПО), хімічне споживання кисню (БО) надходять через природні та антропогенні джерела забруднення. Особливо концентрація органічних речовин збільшується в літній межений період.

До пріоритетних речовин відносяться нафтопродукти, пестициди (ядохімікати), синтетичні детергенти (миючі засоби), феноли. Вони надходять у водойми з відходами промисловості, побутовими і сільськогосподарськими стічними водами.

В результаті інтенсивної господарської діяльності в давно освоєних регіонах, водні ресурси і надалі зазнають значного антропогенного впливу. В Україні найгостріше його відчують екосистеми малих річок. Бездушне ставлення до малих річок, як до основи формування водного балансу території країни привело до того, що їх використовують як резервуари для скиду стічних вод. Тому велика кількість водотоків знаходиться на різних стадіях деградації, якість в них постійно погіршується, а багатьом з них загрожує повне зникнення. Із збільшенням антропогенного навантаження природна річкова система перетворюється на нову – природно-господарську.

Найбільше впливають на стан і функціонування річкових систем гірничо-видобувна діяльність; забруднення ґрунтів; створення та експлуатація штучних водойм; господарська діяльність в межах заплавно-руслових комплексів; днопоглиблювальні і руслоспрямлювальні роботи; вирубування лісів та інтенсивна господарська діяльність на водозборах.

В останні роки відбувається збільшення забору води з підземних джерел, що в свою чергу призводить до зменшення ґрунтового живлення річок, пониження рівня води в руслах.

Розвиток сільського господарства тривалий час супроводжувався меліоративним осушенням боліт і заболочених угідь, розорюванням заплавлених земель та вирубуванням схилових лісів. Недотримання режиму господарювання в межах прибережних смуг та водоохоронних зон безпосередньо впливає на екологічний та санітарний стан річок. Майже повсюдно на берегах річок розташовані самовільні звалища сміття, не

виконується розчищення русел від гілок та повалених дерев, що зменшує водопропускну здатність русел, а в паводкові періоди, в результаті гідравлічного підпруджування, призводить до затоплення земель та будинків на заплавах, руйнування мостів, шляхів і комунікацій (*Тут і далі – за І. Дідич, І. Ковальчук, А. Михнович*).

Водовідведення у поверхневі водні об'єкти (млн куб.м) - Територія, Зміст, Рік		
	2021	2022
Львівський район		
Водовідведення у поверхневі водні об'єкти	114,2	...
забруднені зворотні води	109,3	104,7
нормативно очищені води	1,0	1,9

Захист води від забруднення - одне з найважливіших світових завдань, а ефективне і економічне використання води в промисловості має бути позначено як один з пріоритетів нашої держави (<https://ecolog-ua.com/>). Для цього впроваджуються:

- сучасні підходи до очистки води;
- екологічна відповідальність промислових підприємств в сфері скидання стічних вод;
- контроль складу і властивостей стічних вод;
- моніторинг якості стічних вод.

Промислові підприємства є ресурсоємними споживачами води, нераціональне використання якої відноситься до антропогенних факторів розвитку екологічної кризи.

Ґрунти та надра:

Найістотнішими причинами погіршення якості земельних ресурсів в Україні є:

- 1) вторинне засолення ґрунтів;
- 2) підтоплення та висушування земель;
- 3) антропогенно-техногенне забруднення ґрунтів.

Реакція ґрунтового розчину – важливий показник родючості ґрунтів, який істотно впливає на ріст і розвиток рослин та активність мікробіологічних хімічних, біохімічних процесів. Від реакції ґрунту значною мірою залежить засвоєння рослинами поживних речовин ґрунту і добрив, мінералізація органічної речовини, ефективність внесених добрив, урожайність сільськогосподарських культур та його якість. Основною причиною підкислення ґрунтового розчину є відсутність заходів з хімічної меліорації земель та вирощування рослинницької продукції виключно за рахунок поживних речовин мінеральних добрив. Крім того, більшість ґрунтів Львівщини за своїм складом і властивостями на генетичному рівні схильні до

підкислення.

Гумус є найважливішою складовою ґрунту та визначальним показником його родючості. Гумус активізує біохімічні й фізіологічні процеси, посилює обмін речовин і загальний енергетичний рівень процесів у рослинному організмі, сприяє посиленому надходженню в нього елементів живлення, що в кінцевому підсумку супроводжується підвищенням урожаю та поліпшенням його якості. Гумусний стан ґрунтів – матриця, яка визначає всі їхні властивості, в тому числі і всі ґрунтові режими. Тому вміст гумусу в ґрунті є інтегральним показником рівня його потенційної і ефективної родючості. Поліпшення гумусного стану ґрунтів є генеральним напрямком їх родючості та підвищення екологічної стабільності агроландшафтів.

В результаті проведеного аналітичного контролю ґрунтів в межах санітарно-захисних зон та в місцях накопичення відходів підприємств Львівської області слід зазначити, що забруднювачами земельних ресурсів є в основному промислові відходи та накопичувачі побутових відходів (сміттєзвалища, мулові майданчики).

Аналіз ґрунтів з точки зору оцінки якості навколишнього середовища – це кількісне визначення шкідливого (надлишкового) вмісту шкідливих елементів та ступінь забруднення ґрунту, тобто потрапляння в нього різних хімічних речовин, токсикантів, відходів сільськогосподарського і промислового виробництва. Програмою агрохімічної паспортизації земель сільськогосподарського призначення передбачено дослідження ґрунтів на вміст солей важких металів, залишкових кількостей пестицидів (ЗКП), зокрема, ДДТ і його метаболітів та ізомерів ГХЦГ. Ґрунт є основним джерелом їх надходження в продукти харчування, а через них і в організм людини. У багатьох випадках важкі метали містяться у ґрунтах в незначних кількостях і не є шкідливими. Проте, концентрація їх у ґрунті може збільшуватись за рахунок викидів вихлопних газів транспортними засобами, внесення фосфорних та органічних добрив, застосування пестицидів та інших агрохімікатів.

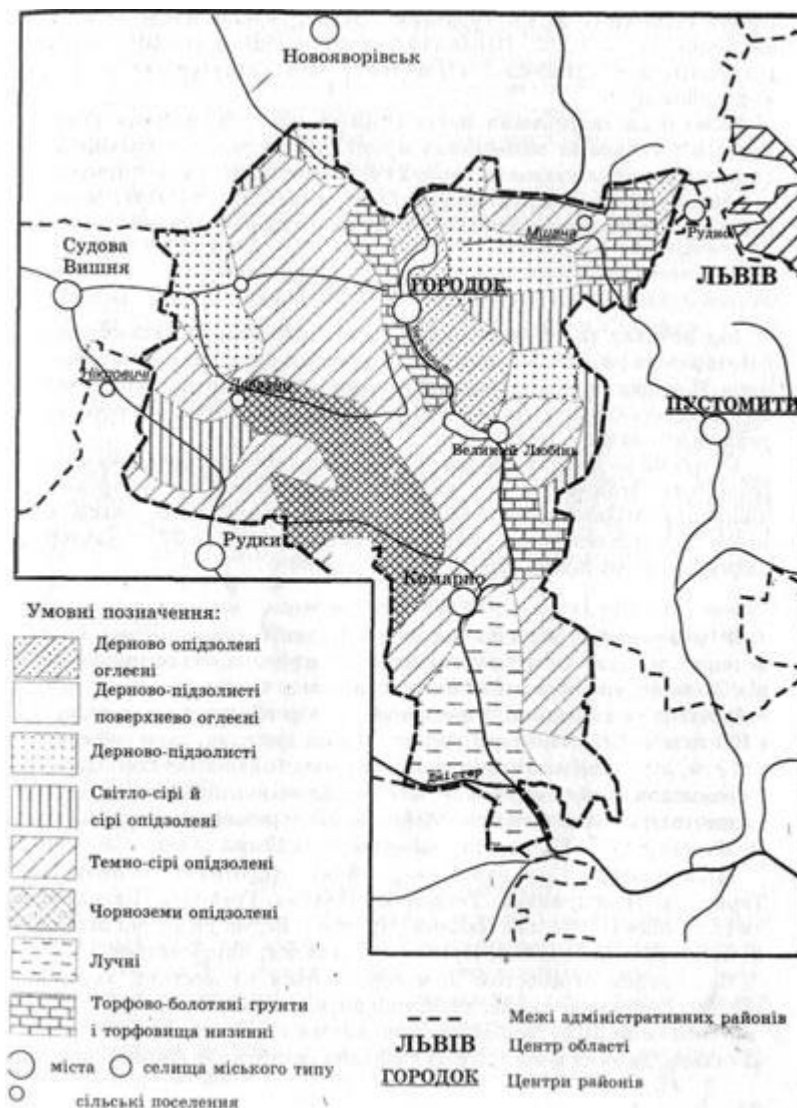
Стійкість ґрунтів до забруднення важкими металами різна і залежить від їх буферності. Ґрунти з високою адсорбційною здатністю і відповідно, високим вмістом глини, а також органічної речовини можуть утримувати ці елементи, особливо у верхніх горизонтах.

Порушення (руйнування) ґрунтів — складний комплекс антропогенних і природних процесів зміни фізико-хімічних і механічних характеристик ґрунту. Як правило, першою причиною порушення ґрунтів є процеси, ініційовані діяльністю людини (це, наприклад, механічна обробка ґрунтів, трансформація шарів землі в будівництві, переуцільнення ґрунтів унаслідок діяльності транспорту, випасання худоби, зрошення або інші зміни режиму ґрунтових і поверхневих вод, забруднення ґрунтів та ін.). Результати цих первинних змін можуть багаторазово посилюватися під впливом природних чинників, наприклад, вітру, дощових потоків тощо.

Ерозія ґрунтів - це процес захоплення часток ґрунту та їх виношування

водою або вітром, а також процес руйнування верхніх, найродючіших шарів ґрунту.

За результатами агрохімічної паспортизації ґрунтів земель сільськогосподарського призначення концентрації найбільш екологічно небезпечних хімічних елементів (свинець, кадмій, ртуть, мідь, цинк) в основному знаходяться на рівні їхніх фонових значень. На відміну від даних щодо високих рівнів забруднення ґрунтів (5-15 ГДК) у промислових містах і промзонах підприємств, у ґрунтах земель сільськогосподарського призначення незначне перевищення ГДК важких металів зустрічаються лише на угіддях, що безпосередньо прилеглі до цих об'єктів. Однак для оцінки небезпеки забруднення ґрунтів земель сільськогосподарського призначення більше значення мають не абсолютні концентрації в них важких металів, а їх накопичення у рослинницькій і тваринницькій продукції (ДУ «Інститут охорони ґрунтів України»).

Забруднення ґрунтів відбувається: під час видобутку корисних копалин та при їх збагаченні, внаслідок захоронення відходів виробництва та

побутового сміття, під час ведення бойових дій, при проведенні військових навчань, випробувань, внаслідок аварій та катастроф. Ґрунти істотно забруднюються також під час опадів в зонах розсіювання викидів в атмосферу.

Найбільшою проблемою охорони земельних ресурсів є зменшення вмісту поживних речовин в ґрунтах, водна ерозія, дефляція і недостатня рекультивация порушених земель. Для підвищення родючості ґрунти зорюють дедалі глибше і частіше, вносять в них величезні кількості мінеральних добрив та пестицидів.

Розвиток промисловості і накопичення продуктів техногенезу в ґрунті обумовлює необхідність розробки і впровадження інтенсивних методів захисту ґрунтового покриву.

Стратегічним напрямом в охороні природи є впровадження безвідходних технологій, замкнутих циклів виробничого водопостачання, ефективних пилогазоочисних споруд, що дозволило б зменшити навантаження на ґрунт в 100-250 разів (<http://www.novaecologia.org/>).

Головними завданнями щодо збереження і поліпшення якості ґрунтів є заходи із запобігання ерозії, підтримання в належному стані діючих осушувальних споруд і будівництво нових, вапнування, внесення науково обґрунтованих норм органічних та мінеральних добрив, недопущення забруднення шкідливими речовинами.

Джерелом механічного забруднення ґрунтів може бути несвоєчасна і неякісна санітарна очистка території. Відходи є основним регіональним фактором забруднення навколишнього середовища. Міграція токсичних компонентів призводить до забруднення ґрунтів, поверхневих та підземних вод, атмосферного повітря.

Діяльність промислових підприємств призводить до антропогенної трансформації ґрунтів, при якій часто вміст хімічних речовин у ґрунтах, які піддаються антропогенному впливу, перевищує природний регіональний рівень їх вмісту у ґрунтах.

Стан ґрунтів на території опрацювання можна охарактеризувати як задовільний.

Поводження з відходами:

Станом на сьогодні спостерігається загальне погіршення екологічної ситуації та виснаження природно-ресурсного потенціалу. Соціально-економічна розбалансованість та негативні зміни у довкіллі вимагають наукового обґрунтування пріоритетів подальшого розвитку. Серед таких першочергових завдань домінуючим є формування нових концептуальних підходів до забезпечення ефективного використання вторинних ресурсів та охорони навколишнього середовища.

Невирішеною екологічною проблемою в Україні залишається санітарне очищення міст та інших поселень від шкідливих побутових відходів і їх утилізація. Щорічно їх накопичується близько 1,5–2 млрд. тонн, і лише 10–15% від цієї кількості використовується в якості вторинних матеріальних

ресурсів. Інша частина складається та нагромаджується на звалищах, площа яких сягає понад 160 тис. га.

Полігони для захоронення твердих побутових відходів мають термін використання близько 30 років, нині вони заповнені в середньому на 90% або повністю вичерпали свій ресурс. Відсутні спеціалізовані полігони за видами відходів, що призводить до складування як промислових, так і побутових відходів без сортування на полігонах, переводячи їх в ранг екологічно небезпечних об'єктів.

Фахівці акцентують увагу на необхідності поетапного вирішення питання збиранням, сортуванням і переробкою використаної тари й упаковки, інших елементів твердих побутових відходів, затвердження нормативної документації щодо маркування полімерної тари та впровадження його на промисловому рівні, що дало б змогу ідентифікувати полімерні відходи й одержувати якіснішу вторинну сировину.

Згідно зі статистичними даними, на території Львівської області налічується понад 219 млн. тонн відходів, з них 36,886 тис. тонн відходів I-III класу небезпеки.

Одним із небезпечних відходів є відпрацьовані джерела енергії: батарейки, акумулятори від телефонів, інших електронних засобів.

Утворення та поводження з відходами I-IV класів небезпеки (т) – Територія, Зміст, Рік		
	2019	2020
Городоцький район		
Утворено	2 174	2 314
Зібрано, отримано	-	-
Утилізовано	-	-
Спалено	-	-
Передано на сторону	2 031	2 191
Видалено у спеціально відведені місця чи об'єкти	-	-
Видалено у місця неорганізованого зберігання	-	-
Накопичено протягом експлуатації, у місцях видалення відходів на кінець року	792	901

Наявні сміттєзвалища відповідають чинним нормативам щодо екологічно безпечного захоронення або утилізації і є джерелами забруднення усіх компонентів довкілля регіону: атмосферного повітря, ґрунтів, поверхневих та підземних вод. Для ефективної оцінки їхнього впливу на довкілля, моделювання і прогнозування екологічної ситуації необхідно створити кадастр усіх місць накопичення небезпечних відходів з даними про локалізацію, приналежність, період існування, об'єми і класи небезпечних речовин, можливості утилізації або перезахоронення. В останні роки ситуація зрушилася в позитивний бік, оскільки центральна і місцева влади, за фінансової підтримки ЄС, розпочала вивезення й утилізацію особливо небезпечних і токсичних відходів з прикордонних регіонів.

Метою Національної стратегії управління відходами в Україні до 2030 року є створення умов для підвищення стандартів життя населення шляхом впровадження системного підходу до поводження з відходами на державному та регіональному рівні, зменшення обсягів утворення відходів та збільшення обсягу їх переробки та повторного використання.

Для того, щоб промислові підприємства не були джерелом забруднення довкілля промисловими відходами, слід впроваджувати ефективне розділення промислових відходів, їх подальше використання в якості вторинних ресурсів, проводити належну переробку з застосуванням еколого-орієнтованих технологій.

На території опрацювання немає стихійних сміттєзвалищ, вивезення ТПВ відбувається централізовано.

Здоров'я населення:

За даними Всесвітньої організації охорони здоров'я, хімічне і біологічне забруднення повітря, води, ґрунтів, шум, антропогенні зміни клімату та зміна екосистем є одними з чинників, які безпосередньо впливають на стан здоров'я людини. Це закономірно, адже вживаючи забруднену воду, споживаючи продукти, вирощені на забруднених землях, щодня вдихаючи забруднене повітря, людина отримує дози різноманітних небезпечних речовин, які накопичуються та негативно впливають на її організм.

За даними <http://ecoprostir.com/> Україна посідає четверте місце серед країн Європи за кількістю смертей через забруднення довкілля. Про це йдеться у звіті Глобального альянсу з питань здоров'я та забруднення. Для звіту було використано останні актуальні дані – за 2017 рік. Згідно з ними, забруднення довкілля є головним чинником передчасних смертей у світі. У 2017 році через екологічні негаразди загинуло 8,3 мільйона людей, тобто кожен сьомий передчасно померлий.

Територія і щільність населення (на початок року) - Територія, Рік, Зміст		
	Територія, тис. кв.км	Щільність наявного населення, осіб на 1 кв.км
Львівський район		
2022	5,0	229,2

Кількість живонароджених, померлих і природний приріст (скорочення) населення - Рік, Стать, Тип місцевості, Територія, Зміст			
	Львівський район		
	Живонароджені	Померлі	Природний приріст, скорочення (-)

2021			
чоловіки, осіб			
міська місцевість	3 357	6 573	-3 216
сільська місцевість	1 392	2 448	-1 056
жінки, осіб			
міська місцевість	3 327	6 583	-3 256
сільська місцевість	1 235	2 517	-1 282

Захворюваність населення на окремі види хвороб (осіб) – Хворі, Хвороби, Територія, Рік			
	Львівська область		
	2020	2021	2022
Хворі з уперше в житті встановленим діагнозом			
ВІЛ-інфіковані	222	166	299
СНІД	98	207	119
Злоякісні новоутворення	7 039	7 614	7 573
Активний туберкульоз	878	958	1 062
Алкоголізм і алкогольні психози
Хворі, які перебували на обліку в медичних закладах на кінець року			
ВІЛ-інфіковані	2 562	2 586	2 899
СНІД	1 357	1 458	1 569
Злоякісні новоутворення	75 704	79 017	75 005
Активний туберкульоз	781	783	752
Алкоголізм і алкогольні психози

Середня очікувана тривалість життя при народженні (років) – Рік, Територія, Тип місцевості, Стать				
	Львівська область			
	міська місцевість		сільська місцевість	
	чоловіки	жінки	чоловіки	жінки
2019	69,43	79,01	66,94	77,89
2020	68,35	77,93	66,03	77,03
2021	67,30	76,18	66,21	76,35

Для забезпечення екологічної безпеки в зонах урбанізації та індустріалізації виникає необхідність здійснення постійного контролю та оцінки якості питної води, рослинницької та тваринницької продукції, стану здоров'я населення.

4. Екологічні проблеми, у тому числі ризики впливу на здоров'я населення, які стосуються документа державного планування, зокрема щодо територій з природоохоронним статусом

Екологічний паспорт Львівської області (за даними 2022 року) визначає основні чинники та критерії для визначення найважливіших екологічних проблем:

- 1) Забруднення атмосферного повітря викидами забруднюючих речовин від промислових підприємств та автотранспорту.
- 2) Забруднення водних об'єктів скидами забруднюючих речовин із зворотними водами промислових підприємств, підприємств житловокомунального господарства.
- 3) Проблеми щодо умов скидання шахтних і кар'єрних вод у водні об'єкти.
- 4) Забруднення підземних водоносних горизонтів.
- 5) Порушення гідрологічного та гідрохімічного режиму малих річок регіону.
- 6) Підтоплення земель та населених пунктів регіону.
- 7) Поводження з відходами I-III класів небезпеки.
- 8) Утилізація відходів гірничодобувної, металургійної, енергетичної та інших галузей промисловості.
- 9) Організація контролю радіаційної безпеки щодо впливу на навколишнє природне середовище АЕС, об'єктів з радіоактивними відходами, при ліквідації накопичувачів (хвостосховищ) відходів виробництв з підвищеними рівнями радіоактивності та рекультивації земель, що мають радіоактивне забруднення.
- 10) Поширення екзогенних геологічних процесів.
- 11) Охорона, використання та відтворення дикої фауни і флори.
- 12) Проблеми природно-заповідного фонду.

Екологічні проблеми Львівщини, як і усіх регіонів України, потребують невідкладного вирішення, зокрема:

- 1) Проблеми, що вимагають вирішення на міжнародному рівні:
 - адаптація законодавства України до стандартів законодавства Європейського Союзу;
 - залучення грантових коштів не тільки на проекти та семінари, а на високотехнологічне та екологічне обладнання;
 - проблема утилізації токсичних відходів, імпортованих у Львівську область з Угорщини;
 - проблема утилізації небезпечних відходів в т. ч. батарейок, аналогів утилізації яких відсутні в Україні;
 - будівництво автобанів.
- 2) Проблеми загальнодержавного значення:

- забруднення гідросфери скидами стічних вод промислових підприємств і комунально-побутовими стічними водами;
- проблеми переробки відходів гірничодобувної, енергетичної та інших галузей промисловості;
- будівництво сучасних полігонів з утилізації побутових відходів та санація існуючих сміттєзвалищ, що вичерпали свій ресурс або експлуатуються з грубими порушеннями норм екологічної безпеки;
- невинесення в натуру і картографічний матеріал водоохоронних зон і прибережних захисних смуг;
- утилізація розсолів з Стебницького гірничо-хімічного підприємства «Полімінерал»;
- зменшення забруднення довкілля викидами транспортних засобів шляхом створення мережі постійних контрольних постів на автошляхах, де проводилися б як контрольні заміри так і регулювання паливної апаратури двигунів внутрішнього згоряння. Забезпечення більш жорсткого контролю з боку контролюючих органів за експлуатацією пілогазоочисного обладнання та стабільного технологічного режиму підприємств;
- надання підприємствам податкових, кредитних та інших пільг у разі впровадження ними енерго і ресурсозберігаючих технологій; участь держави у фінансуванні екологічних заходів і будівництві екологічного призначення; в генеральних планах населених пунктів передбачити розв'язки транспортних шляхів та об'їзних доріг; запровадити встановлення каталізаторів та автомобілях старого випуску.

3) Проблеми місцевого значення:

- порушення гідрологічного та гідрохімічного режиму малих річок області;
- підтоплення територій області;
- забруднення підземних водоносних горизонтів;
- проблема шахтних і кар'єрних вод;
- поширення екзогенних геологічних процесів;
- будівництво сучасних полігонів з утилізації побутових відходів та санація існуючих сміттєзвалищ, що вичерпали свій ресурс або експлуатуються з грубими порушеннями норм екологічної безпеки;
- запланувати заходи щодо створення мережі пунктів спостережень та/або вдосконалення наявних мереж спостереження за якістю атмосферного повітря, які будуть відповідати європейським вимогам моніторингу.
- затвердження схеми екологічної мережі Львівської області;
- винесення в натуру меж територій та об'єктів природно-заповідного фонду Львівської області.

4) Проблеми, вирішення яких не потребує залучення значних матеріальних (фінансових) ресурсів:

- збереження лісів;
- розвиток природно-заповідної справи;

- екологічна грамотність населення;
- сортування сміття в домогосподарствах.

Основні екологічні проблеми і ризики	Характеристика проблем і ризиків	Територіальна прив'язка	Проектні рішення МД
Забруднення атмосферного повітря	<p>Погіршення якості атмосферного повітря від викидів автотранспорту (низька ймовірність)</p> <p>Погіршення якості атмосферного повітря під час проведення будівельно-монтажних робіт (низька ймовірність)</p> <p>Погіршення якості атмосферного повітря під час функціонування об'єкта (низька ймовірність)</p>	Територія населеного пункту	Встановлення санітарно-захисної зони
Забруднення поверхневих водних об'єктів / забруднення ґрунтових вод	<p>Забруднення підземних вод під час проведення будівельно-монтажних робіт (низька ймовірність)</p> <p>Забруднення підземних вод під час функціонування об'єкта (низька ймовірність)</p>	Територія населеного пункту	Інженерне забезпечення території / комплекс заходів з інженерної підготовки території, до яких включено вертикальне планування території та поверхнєве водовідведення
Вплив на ґрунти	Під час проведення будівельно-монтажних робіт відбуватиметься фізичне переміщення верхніх шарів ґрунту, їх ущільнення, частково привантаження та	Територія населеного пункту	Інженерне забезпечення території / комплекс заходів з інженерної підготовки території, до яких включено вертикальне планування території

Основні екологічні проблеми і ризики	Характеристика проблем і ризиків	Територіальна прив'язка	Проектні рішення МД
	<p>видалення із заміною, місцями ймовірно до глибини понад 1 м <i>(висока ймовірність)</i></p> <p>Забруднення ґрунтів під час функціонування об'єкта <i>(низька ймовірність)</i></p>		та поверхневе водовідведення
Вплив на біорізноманіття	<p>Деструктивні процеси під час проведення будівельно-монтажних робіт та під час функціонування об'єкта <i>(низька ймовірність)</i></p>	Територія в межах та за межами населеного пункту	Встановлення санітарно-захисної зони / озеленення
Вплив на здоров'я населення	<p>Ризики техногенної природи: аварії, пожежі тощо <i>(низька ймовірність)</i></p>	Територія населеного пункту	Система попередження пожеж

5. Зобов'язання у сфері охорони довкілля, у тому числі пов'язані із запобіганням негативному впливу на здоров'я населення, встановлені на міжнародному, державному та інших рівнях, що стосуються документа державного планування, а також шляхи врахування таких зобов'язань під час підготовки документа державного планування

Державна стратегія регіонального розвитку на 2021-2027 роки, затверджена постановою Кабінету Міністрів України 5 серпня 2020 р. № 695, є основним планувальним документом для реалізації секторальних стратегій розвитку, координації державної політики у різних сферах, досягнення ефективності використання державних ресурсів у територіальних громадах та регіонах в інтересах людини, єдності держави, сталого розвитку історичних населених місць та збереження традиційного характеру історичного середовища, збереження навколишнього природного середовища та сталого використання природних ресурсів для нинішнього та майбутніх поколінь українців.

У цій Стратегії запроваджено нові підходи до державної регіональної політики у новому плановому періоді, а саме: перехід до територіально спрямованої політики розвитку на основі стимулювання використання власного потенціалу територій, надання підтримки окремим територіям, що характеризуються особливими проблемами соціально-економічного розвитку, високим історико-культурним потенціалом, екологічними умовами та потребами охорони навколишнього природного середовища.

Відповідно до Закону України «Про Основні засади (стратегію) державної екологічної політики України на період до 2030 року» основними засадами державної екологічної політики є:

- збереження такого стану кліматичної системи, який унеможливить підвищення ризиків для здоров'я та благополуччя людей і навколишнього природного середовища;
- досягнення Україною Цілей Сталого Розвитку (ЦСР), які були затверджені на Саміті Організації Об'єднаних Націй зі сталого розвитку у 2015 році;
- сприяння збалансованому (сталому) розвитку шляхом досягнення збалансованості складових розвитку (економічної, екологічної, соціальної), орієнтування на пріоритети збалансованого (сталого) розвитку;
- інтегрування екологічних вимог під час розроблення і затвердження документів державного планування, галузевого (секторального), регіонального та місцевого розвитку та у процесі прийняття рішень про провадження планованої діяльності об'єктів, які можуть мати значний вплив на довкілля;
- міжсекторальне партнерство та залучення заінтересованих сторін;
- запобігання виникненню надзвичайних ситуацій природного і техногенного характеру, що передбачає аналіз і прогнозування

екологічних ризиків, які ґрунтуються на результатах стратегічної екологічної оцінки, оцінки впливу на довкілля, а також комплексного моніторингу стану навколишнього природного середовища;

- забезпечення екологічної безпеки і підтримання екологічної рівноваги на території України, підвищення рівня екологічної безпеки в зоні відчуження;
- забезпечення невідворотності відповідальності за порушення природоохоронного законодавства;
- застосування принципів перестороги, превентивності (запобігання), пріоритетності усунення джерел шкоди довкіл्लю, «забруднювач платить»;
- відповідальність органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування за доступність, своєчасність і достовірність екологічної інформації;
- стимулювання державою вітчизняних суб'єктів господарювання, які здійснюють скорочення викидів парникових газів, зниження показників енерго- та ресурсоемності, модернізацію виробництва, спрямовану на зменшення негативного впливу на навколишнє природне середовище, у тому числі вдосконалення системи екологічного податку за забруднення довкілля та платежів за використання природних ресурсів;
- упровадження новітніх засобів і форм комунікацій та ефективної інформаційної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища.

Станом на сьогодні на Львівщині виконуються наступні екоорієнтовані обласні програми: Програма охорони навколишнього природного середовища на 2021 – 2025 роки; Комплексна програма підвищення енергоефективності, енергозбереження та розвитку відновлюваної енергетики у Львівській області на 2021 – 2025 роки.

Згідно з дослідженнями українських вчених, найбільшу шкоду навколишньому середовищу спричиняють транспорт, промисловість, енергетика та сільське господарство. Тому питання про впровадження природозберігаючих технологій у цих сферах життєдіяльності стоїть особливо гостро.

Промислові підприємства – це головні містоутворюючі фактори, що стимулюють виникнення і розвиток міст. Промислові підприємства дуже впливають на планувальну структуру населених пунктів – на взаємне розташування промислових і житлових районів, напрямки міських магістралей, влаштування мереж залізничного та інших видів транспорту.

При розміщенні промислових районів, що формуються на основі кооперування підприємств з урахуванням їх спеціалізації і санітарно-гігієнічних ознак, повинен бути врахований цілий ряд вимог. Це раціональна організація виробничих процесів (при необхідності зв'язок з авто- чи

залізничними магістралями); дотримання санітарно-гігієнічних вимог (розміщення промислових підприємств з урахуванням переважного напрямку вітру і т.д.); зручність зв'язків з житловими районами (мінімальні витрати часу на пересування працюючих на підприємствах).

Структурний взаємозв'язок основних функціональних зон населеного пункту - виробничої і сільбищної - характеризується схемою розміщення, розвиток і удосконалення якої залежить від конкретних містобудівних і природно-кліматичних умов. При цьому особливе значення надається запобіганню забруднення повітряного басейну, ґрунтів, водойм від шкідливих виробництв.

Щоб заходи захисту середовища давали задовільні результати, вони повинні враховуватися на різних рівнях планування. При виборі технології виробництва тих чи інших видів продукції слід брати до уваги як економічні показники, так і вимоги з охорони природи. Очищення відпрацьованих газів і стоків повинно бути невід'ємною частиною технологічного процесу.

Екологізація виробництва – це процес неухильного і послідовного впровадження систем технічних, управлінських та інших рішень, що дають змогу підвищувати ефективність використання природних ресурсів, поліпшувати чи зберігати якість природного середовища на локальному, регіональному і глобальному рівнях.

У соціально-економічному аспекті екологізація потребує переходу від витратного принципу (він включає ефективність не лише фінансово-ресурсних, а й природно-ресурсних витрат) до ресурсозберігаючих методів господарювання, відмови від екстенсивного розширеного споживання природних ресурсів, отримання максимуму корисності за умов мінімального використання сировини і незначного порушення балансу функціонування навколишнього середовища. Отже, екологізація – це процес постійної і послідовної розробки та впровадження у процес виробництва нових технологічних і управлінських рішень, які дають можливість підвищувати ефективність використання природних ресурсів із збереженням чи поліпшенням якості довкілля. Роль екологізації виробництва можна виявити через наступні функції: відтворювальну, просторову, соціально-екологічну. Відтворювальна функція екологізації виробництва ґрунтується на можливості створення оптимальних умов для збереження та відтворення природного потенціалу з метою ефективного використання його майбутніми поколіннями. Просторова функція визначається науково обґрунтованою системою екологічного районування, формуванням територіальних схем природокористування, виявленням розбіжностей усередині еколого-економічних районів. Вона сприяє оптимізації розміщення продуктивних сил, раціональному природокористуванню й охороні навколишнього середовища. Головна мета цієї функції – пошук оптимальних співвідношень між діяльністю людини і природою. Соціально-екологічна функція пов'язана з екологічним вихованням населення, підвищенням культури виробництва (С. І. Варламова, І. С. Варламова).

Закон України «Про оцінку впливу на довкілля» встановлює правові та організаційні засади оцінки впливу на довкілля, спрямованої на запобігання шкоді довкіллю, забезпечення екологічної безпеки, охорони довкілля, раціонального використання і відтворення природних ресурсів, у процесі прийняття рішень про провадження господарської діяльності, яка може мати значний вплив на довкілля, з урахуванням державних, громадських та приватних інтересів. Відповідно до ст. 3 Закону України «Про оцінку впливу на довкілля» здійснення оцінки впливу на довкілля не є обов'язковим у процесі прийняття рішень про провадження планованої діяльності (зміна цільового призначення земельної ділянки; розміщення виробничо-складських будівель підприємства V класу шкідливості з санітарно-захисною зоною 50 м).

6. Опис наслідків для довкілля, у тому числі для здоров'я населення, у тому числі вторинних, кумулятивних, синергічних, коротко-, середньо- та довгострокових (1, 3-5 та 10-15 років відповідно, а за необхідності - 50-100 років), постійних і тимчасових, позитивних і негативних наслідків

Наслідками для довкілля (прямими чи опосередкованими / вторинними), у тому числі для здоров'я населення, вважаються ймовірні наслідки для флори, фауни, біорізноманіття, ґрунту, клімату, повітря, води, ландшафту, природних територій та об'єктів, безпеки життєдіяльності населення та його здоров'я, матеріальних активів, об'єктів культурної спадщини, а також взаємодія цих факторів.

Кумулятивні наслідки – нагромадження в організмах людей, тварин, рослин різних шкідливих речовин внаслідок тривалої взаємодії.

Синергічні наслідки – сумарний ефект, який полягає у тому, що при взаємодії двох або більше факторів сумарна їх дія суттєво переважає дію кожного окремо.

Затвердження та виконання детального плану території щодо зміни цільового призначення земельної ділянки приватної власності гр. Стасишина Володимира Петровича для будівництва виробничо-складських будівель підприємства з обробки природного каменю в с. Мшана не призведе до виникнення екологічної небезпеки (дій та процесів, що можуть впливати на стан навколишнього природного середовища, яке внаслідок надмірного забруднення обмежує або виключає можливість життєдіяльності людини та провадження господарської діяльності в цих умовах).

Складова довкілля	Оцінка впливу	Характеристика впливу
<i>Здоров'я населення</i>	0	Не передбачається прямого негативного впливу на стан здоров'я / захворюваність, умови життєдіяльності населення. Рівні шуму, вібрації, іонізуючого випромінювання не перевищуватимуть норми допустимого впливу при дотриманні вимог чинного законодавства.
<i>Атмосферне повітря</i>	-1	Не передбачається значного збільшення викидів забруднюючих речовин в атмосферне повітря.
<i>Водні ресурси</i>	-1	Не передбачається значного впливу (забруднення) на водні ресурси; не

		передбачається збільшення обсягів скидів забруднених вод у поверхневі води. Не передбачається зміни гідрологічного режиму водних об'єктів та/чи впливу на іхтіофауну.
<i>Відходи</i>	-1	Передбачається незначне збільшення обсягів утворення відходів. Утилізація промислових та/чи побутових відходів здійснюватиметься на підставі договорів, укладених з відповідними ліцензованими організаціями.
<i>Земельні ресурси</i>	-1	Не передбачається змін у топографії / рельєфі місцевості. Не передбачається змін у характеристиках ґрунтів за умови дотримання екологічних вимог щодо планованого виду діяльності.
<i>Біорізноманіття</i>	0	Не передбачається прямого негативного впливу на біорізноманіття.
<i>Природно-заповідний фонд</i>	0	Не передбачається прямого негативного впливу на території та об'єкти природно-заповідного фонду. Не передбачається впливу на рекреаційні зони.
<i>Культурна спадщина</i>	0	Не передбачається впливу на відомі пам'ятки.
<i>Транскордонний вплив</i>	0	Транскордонні наслідки для довкілля, у тому числі для здоров'я населення, - відсутні з огляду на географічне положення ділянки опрацювання та вид планованої діяльності.
<i>Інтереси суміжних територій</i>	0	Інтереси суміжних територій даний документ державного планування не зачіпає.

Планована діяльність не передбачає послаблення правових і економічних механізмів контролю в галузі екологічної безпеки.

Ймовірність того, що реалізація проєктних рішень даного ДДП призведе до таких можливих впливів на навколишнє природне середовище або здоров'я людей, які самі по собі будуть незначними, але у сукупності матимуть значний сумарний вплив на довкілля, є невеликою.

Територія	Атмосферне повітря	Клімат	Вода	Ґрунти	Природо-охоронні території	Біорізноманіття	Здоров'я
Ділянка опрацювання	П/СС/М	0	П/СС/М	П/СС/М	0	0	0
Територія в межах населеного пункту	Нп/СС/М	0	Нп/СС/М	Нп/СС/М	0	0	0
Територія за межами населеного пункту	0	0	0	0	0	0	0

ПОЗНАЧЕННЯ	Пояснення
-2	Значний негативний вплив. Значний негативний вплив слід звести до мінімуму із застосуванням заходів щодо пом'якшення наслідків, щоб він став незначним.
-1	Помірний негативний вплив. Цей вплив є прийнятним.
0	Немає впливу.
+ 1	Помірний позитивний вплив.
+ 2	Значний позитивний вплив.
(?)	Значення впливу не може бути оцінено з певністю через відсутність даних про компоненти довкілля, заплановану діяльність або з інших причин.
П/Нп	Прямий / Непрямий
ДС/ СС/КС	Довгостроковий (10-15 років) / Середньостроковий (3-5 років) / Короткостроковий (1 рік)
М/Р	Місцевий / Регіональний
К/С/ТрК	Кумулятивний / Синергічний / Транскордонний

7. Заходи, що передбачається вжити для запобігання, зменшення та пом'якшення негативних наслідків виконання документа державного планування

Промисловий осередок за архітектурно-планувальними умовами і факторами формування поділених на містобудівні категорії, для кожної з яких призначений функціонально-адекватний склад підприємств, що розміщуються, які:

- виділяють виробничі шкідливості і вимагають залізничного транспорту, а також характеризуються особливими умовами виробництва, їх розміщують на віддаленні від сельбищних територій відповідно до санітарних і протипожежних норм;
- не виділяють шкідливих речовин, але вимагають залізничних під'їзних шляхів, що зумовлює необхідність і доцільність їх розміщення у периферійній частині. Віддалення таких підприємств від житлової забудови на значну відстань не є суворою необхідністю;
- не викидають виробничі шкідливості із невеликим вантажообігом (не більше 40 автомашин за добу в одному напрямку), що не вимагає влаштування залізничних колій. Такі підприємства вимагають мінімальних санітарно-захисних розривів і можуть розміщуватися поблизу сельбищної території.

На мінімальній відстані від житлової забудови (50 м) можуть бути розміщені підприємства наступних галузей:

- хімічні підприємства V класу;
- металургійні, машинобудівні та металообробні підприємства V класу;
- підприємства з обробки деревини V класу;
- текстильне виробництво та виробництво легкої промисловості V класу;
- виробництво з обробки тваринних продуктів V класу;
- виробництво з обробки харчових продуктів та смакових речовин V класу;
- виробництво будівельної промисловості V класу.

На відстані 100 м від житлової забудови може бути розміщено виробництво IV класу, 300 м – виробництво III класу; 500 м – виробництво II класу вищезазначених галузей.

Правильність розміщення промислових підприємств у плані населеного пункту є дуже відповідальною справою, в якій не можна допускати помилок. Слід уникати розміщення підприємств на погано провітрюваних, підлеглих інверсії чи розташованих у долинах із забудованими схилами територіях, з яких гази, що викидаються в атмосферу, можуть бути віднесені на території, що вимагають чистого повітря. Одним з ефективних містобудівних заходів створення сприятливих умов мешкання є розміщення сельбищних територій з підвітряного боку щодо промислових районів.

Згідно з Державними санітарними правилами планування та забудови населених пунктів підприємства, їх окремі будівлі та споруди з технологічними процесами, що є джерелами забруднення навколишнього середовища хімічними, фізичними чи біологічними факторами, при неможливості створення безвідходних технологій повинні відокремлюватись від житлової забудови санітарно-захисними зонами. Санітарно-захисна зона – це територія поміж границею промислового вузла чи підприємства та границею сільбищної території. Санітарний розрив – це відстань від джерела шкідливих викидів в атмосферу до границі сільбищної території.

Санітарно-захисна зона повинна бути озеленена, тоді вона повною мірою зможе виконувати роль захисного бар'єру від виробничого пилу, газів, шуму. Загалом на зовнішній межі санітарно-захисної зони, зверненої до житлової забудови, концентрації та рівні шкідливих факторів не повинні перевищувати їх гігієнічні нормативи (ГДК), на межі курортно-рекреаційної зони - 0,8 від значення нормативу. Мінімальна площа озеленення санітарно-захисної зони шириною до 300 м повинна складати 60%.

Даним ДПТ передбачено комплексний благоустрій території, зокрема, реконструкцію існуючих вулиць з влаштуванням під'їзду загального користування та організацію паркувального простору / огороження / озеленення, а також комплекс заходів з інженерної підготовки території, до яких включено вертикальне планування території та поверхневе водовідведення.

Даним проєктом не передбачено розміщення на території ДПТ об'єктів, що можуть здійснювати негативний вплив на умови перебування на ділянці ДПТ.

Особливу увагу слід приділити системі попередження пожеж як комплексу організаційних і технічних засобів, спрямованих на виключення можливості виникнення пожеж, на запобігання утворенню горючого і вибухонебезпечного середовища шляхом регламентації вмісту горючих газів, парів і пилу в повітрі, а також виключення можливості виникнення джерел загоряння або вибуху; забезпечення пожежної безпеки технологічних процесів, обладнання, електрообладнання, систем вентиляції; збереження сировини і інших матеріалів. Виключенню та запобігання пожежам сприяє: герметизація виробничого устаткування, заміна горючих речовин, які застосовуються в технологічних процесах на негорючі, обмеження обсягів речовин, які застосовуються і зберігаються на підприємстві; контроль за концентрацією речовин в повітрі в приміщеннях і технологічному обладнанні; застосування робочої та аварійної вентиляції; відведення горючого середовища в спеціальні пристрої та безпечні місця; застосування інгібуючих і флегматуючих домішок; вибір безпечних швидкісних режимів руху середовища та ін. Система пожежного захисту забезпечується застосуванням архітектурно-проєктних рішень, перешкод шляху поширення пожежі, вогнеопірних пристроїв на технологічних комунікаціях, в системах вентиляції, повітряного опалення та кондиціонування повітря. Організаційно-технічні

заходи пов'язані з системами попередження пожеж та системами протипожежного захисту та повинні включати: організацію пожежної охорони, організацію відомчих служб відповідно до законодавства України та рішень місцевих органів самоврядування; паспортизацію речовин, матеріалів, виробів, технологічних процесів, будівель і споруд тощо.

Складові довілля, в тому числі здоров'я населення	Заходи, які передбачається вжити для запобігання, зменшення та пом'якшення негативних наслідків виконання МД
Атмосферне повітря	Встановлення санітарно-захисної зони
Водні ресурси	Інженерне забезпечення території
Земельні ресурси	Інженерне забезпечення території
Відходи	Утилізація промислових та/чи побутових відходів здійснюватиметься на підставі договорів, укладених з відповідними ліцензованими організаціями
Біорізноманіття	Встановлення санітарно-захисної зони / озеленення
Здоров'я населення	Встановлення санітарно-захисної зони

8. Обґрунтування вибору виправданих альтернатив, що розглядалися, опис способу, в який здійснювалася стратегічна екологічна оцінка, у тому числі будь-які ускладнення

У контексті СЕО детального плану території щодо зміни цільового призначення земельної ділянки приватної власності гр. Стасишина Володимира Петровича для будівництва виробничо-складських будівель підприємства з обробки природного каменю в с. Мшана альтернативних варіантів не передбачається у зв'язку з неможливістю перенесення даної діяльності на будь-яку іншу територію (ділянка опрацювання перебуває у приватній власності).

№	Альтернатива	Ключові складові альтернативи	Ключові переваги та недоліки	Обрана альтернатива та її обґрунтування
1.	Нульова альтернатива	Продовження існуючої ситуації. Відмова від затвердження ДПТ.	<p>Переваги Відмова від провадження планованої діяльності не призведе до змін (як негативних, так і позитивних) стану компонентів довкілля. Відмова від затвердження ДПТ не сприятиме соціально-економічному розвитку громади.</p> <p>Недоліки Втрата фактора соціально-економічного зростання території. Відсутність інвестицій у сучасні засоби виробництва, технологічні вдосконалення для мінімізації шкідливих впливів.</p>	Рекомендується обрати альтернативу 2 оскільки вона сприятиме соціально-економічному розвитку громади та екологізації виробництва.
2.	Альтернатива, що розглядається в проєкті ДПТ та звіті про СЕО	Будівництво виробничо-складських будівель підприємства з обробки природного каменю.	<p>Переваги Промисловий розвиток, економічне зростання, соціально відповідальне партнерство.</p> <p>Недоліки Втручання людини в природні процеси в біосфері, що викликати небажані для екосистем антропогенні зміни.</p>	

№	Альтернатива	Ключові складові альтернативи	Ключові переваги та недоліки	Обрана альтернатива та її обґрунтування
3.	Альтернативи іншого характеру	Під час розроблення ДПТ та звіту про СЕО здійснювався розгляд виправданих альтернатив проєктних рішень.	<p>Переваги Техніко-економічні показники, приведені на стадії детального планування території, орієнтовні і можуть бути уточненні або змінені на наступних стадіях проєктування, для отримання містобудівних умов та обмежень і технічних умов на підключення до інженерних мереж.</p> <p>Недоліки Ймовірність існування варіантів, що більше відповідають встановленим цілям екологічної політики на місцевому і регіональному рівні та краще сприяють досягненню сприятливого в санітарно-гігієнічному відношенні середовища та підвищують комфортність проживання населення.</p>	

Внесення змін до ДТП відбувається відповідно до чинного законодавства України.

Під час підготовки звіту про стратегічну екологічну оцінку визначено доцільність і прийнятність планової діяльності і обґрунтування економічних, технічних, організаційних, державно-правових та інших заходів щодо забезпечення безпеки навколишнього середовища, а також оцінено вплив на навколишнє середовище в період будівництва та функціонування будівель і споруд, надано прогноз впливу на оточуюче середовище, виходячи з особливостей планованої діяльності з урахуванням природних, соціальних та техногенних умов.

Основним критерієм під час стратегічної екологічної оцінки проєкту містобудівної документації є її відповідність державним будівельним / санітарним нормам і правилам України, законодавству у сфері охорони навколишнього природного середовища.

Основні методи, застосовані під час проведення стратегічної екологічної оцінки:

- аналіз слабких та сильних сторін проєкту містобудівної документації з точки зору екологічної ситуації;
- консультації з громадськістю;
- розгляд способів ліквідації можливих негативних наслідків реалізації ДДП;
- ознайомлення осіб, які приймають рішення, з можливими наслідками здійснення планованої діяльності;
- опрацювання зауважень і пропозицій до проєкту містобудівної документації;
- проведення громадського обговорення у процесі розробки проєкту містобудівної документації.

Під час проведення СЕО оцінено фактори ризику і потенційного впливу на стан довкілля, враховано екологічні завдання місцевого рівня в інтересах ефективного та стабільного соціально-економічного розвитку громади та якості життя населення.

До складнощів, що виникали в процесі проведення СЕО, можна віднести недостатню кількість наявних/доступних статистичних та фактологічних даних щодо соціально-економічної, демографічної, екологічної характеристики с. Мшана.

Стратегія розвитку Львівської області на період 2021-2027 років визначає, що, незважаючи на тенденції щодо розвитку окремих галузей промисловості, Львівська область не відноситься до регіонів України з яскраво вираженою промисловою спеціалізацією економіки. Негативними тенденціями у промисловому секторі є зростання частки видобувної промисловості та зниження частки переробної промисловості в структурі випущеної промислової продукції, а також переважання продукції з низьким ступенем обробки. Однією із головних економічних регіональних проблем залишаються низькі темпи модернізації виробництва та структурної трансформації промисловості, а саме – перерозподілу її структури на користь частки високотехнологічних секторів, що виробляють продукцію з високою доданою вартістю.

Обсяг реалізованої промислової продукції (товарів, послуг) за видами економічної діяльності (КВЕД 2010) - Вид діяльності, Територія, Одиниця виміру, Рік		
	Львівська область	
	млн. грн	
	2019	2020
Промисловість	117 172,1	132 998,6
Добувна промисловість і розроблення кар'єрів	8 859,4	7 833,0
Переробна промисловість	84 764,1	98 095,8

Виробництво харчових продуктів, напоїв та тютюнових виробів	36 403,5	45 596,6
Текстильне виробництво, виробництво одягу, шкіри, виробів зі шкіри та інших матеріалів	4 083,2	4 896,6
Виготовлення виробів з деревини, паперу та поліграфічна діяльність	9 373,4	9 956,2
Виробництво коксу та продуктів нафтоперероблення	38,5	37,4
Виробництво хімічних речовин і хімічної продукції	2 027,5	2 670,2
Виробництво основних фармацевтичних продуктів і фармацевтичних препаратів	1 880,9	1 699,3
Виробництво гумових і пластмасових виробів, іншої неметалевої мінеральної продукції	9 088,0	10 193,9
Металургійне виробництво, виробництво готових металевих виробів	5 194,2	6 681,3
Машинобудування	11 718,5	10 407,0
виробництво комп`ютерів, електронної та оптичної продукції	536,6	482,0
виробництво електричного устаткування	850,8	900,3
виробництво машин і устаткування, не віднесені до інших угруповань	1 149,3	1 378,3
виробництво автотранспортних засобів, причепів і напівпричепів та інших транспортних засобів	9 181,8	7 646,4
Виробництво меблів, іншої продукції; ремонт і монтаж машин і устаткування	4 956,4	5 957,3
Постачання електроенергії, газу, пари та кондиційованого повітря	21 648,1	24 865,3
Водопостачання; каналізація, поводження з відходами	1 900,5	2 204,5
Примітки: Дані сформовані за функціональним підходом (спосіб узагальнення даних, за якими показники діяльності підприємств формуються за однорідними видами економічної діяльності) із урахуванням розподілу даних структурних підрозділів підприємства, які розташовані в інших адміністративно-територіальних угрупованнях, ніж саме підприємство.		

9. Заходи, передбачені для здійснення моніторингу наслідків виконання документа державного планування для довкілля, у тому числі для здоров'я населення

Відповідно до вимог Закону України «Про стратегічну екологічну оцінку» та керуючись Постановою КМУ від 16 грудня 2020 р. № 1272 «Про затвердження Порядку здійснення моніторингу наслідків виконання документа державного планування для довкілля, у тому числі для здоров'я населення» Городоцька міська рада у межах своєї компетенції здійснюватиме моніторинг наслідків виконання даного документа державного планування для довкілля, у тому числі для здоров'я населення, один раз на рік оприлюднюватиме його результати на своєму офіційному веб-сайті у мережі Інтернет та у разі виявлення не передбачених звітом про стратегічну екологічну оцінку негативних наслідків для довкілля, у тому числі для здоров'я населення, вживатиме заходів для їх усунення.

Моніторинг наслідків виконання детального плану території щодо зміни цільового призначення земельної ділянки приватної власності гр. Стасишина Володимира Петровича для будівництва виробничо-складських будівель підприємства з обробки природного каменю в с. Мшана - спостереження, збирання, оброблення, передавання, збереження та аналіз інформації про стан довкілля, прогнозування його змін і розроблення науково-обґрунтованих рекомендацій для прийняття рішень про запобігання негативним змінам стану довкілля та дотримання вимог екологічної безпеки - буде здійснюватись шляхом періодичного (не менше одного разу на рік) аналізу статистичних та інших даних щодо якості компонентів навколишнього природного середовища та показників захворюваності населення на територіях, прилеглих до ділянки, на яку розповсюджується дія документу державного планування.

Метою моніторингу планованої діяльності є забезпечення ефективного та в повному обсязі впровадження заходів пом'якшення та мінімізації впливів та наслідків, передбачених насамперед в сфері охорони навколишнього природного середовища; забезпечення неухильного дотримання вимог чинного законодавства.

Екологічний та соціальний багаторівневий моніторинг також передбачає своєчасне виявлення нових проблем, можливих екологічних загроз та не передбачених раніше впливів.

При здійсненні моніторингу основну увагу належить приділяти заходам, передбаченим в сфері охорони навколишнього природного середовища. Виконання ряду планувальних і технічних заходів, визначених ДПТ, а також заходів, передбачених цільовими регіональними програмами в сфері охорони навколишнього природного середовища є обов'язковою умовою для досягнення стійкості природного середовища до антропогенних навантажень та забезпечення сприятливих санітарно-гігієнічних умов проживання населення.

При проведенні моніторингу за реалізацією рішень ДПТ необхідно:

здійснювати контроль за відповідністю проєктним рішенням реальних обсягів будівництва проєктованих об'єктів, а також розвитку озелених територій. Порівняння цих даних дасть реальний стан досягнутого рівня показників, що дозволить визначити недоліки і порушення, які негативно впливають на комфортність проживання населення, і обґрунтувати необхідні заходи щодо їх усунення.

Моніторинг очікуваних впливів реалізації даного ДПТ повинен здійснюватися за наступними показниками:

- радіус санітарно-захисних зон промислово-виробничих підприємств, м;
- реконструкція та будівництво вулично-дорожньої мережі, км/рік;
- площа ділянок, на яких реалізовані заходи з інженерної підготовки та захисту території, га/рік;
- частка ділянок, що мають необхідний рівень ландшафтного упорядкування та благоустрою, га / % від загальної площі промислової зони;
- площа зелених насаджень спеціального призначення, га;
- обсяг утворених відходів, тонн/рік;
- кількість проб якості питної води, проб/ місяць, проб/рік;
- кількість проб стану атмосферного повітря, проб/місяць, проб/рік;
- обсяг викидів забруднюючих речовин в атмосферне повітря від стаціонарних та пересувних джерел, тонн/рік;
- кількість випадків захворюваності дитячого та дорослого населення на хвороби органів дихання, хвороби шлунково-кишкового тракту, алергічні захворювання, кількість випадків/рік.

Моніторинг включає, але не обмежується наступними етапами:

- вибір параметрів навколишнього природного та соціального середовища;
- встановлення ключових параметрів моніторингу;
- візуальний огляд;
- аналіз інформації, що була отримана під час моніторингу та за необхідності розробка комплексу заходів, що усувають або максимально пом'якшують вплив об'єкту на навколишнє природне та соціальне середовище.

Моніторинг базується на розгляді обмеженого числа пріоритетних показників за кожним зі стратегічних напрямів і аналізі досягнення запланованих результатів.

Екологічні індикатори для моніторингу виконання ДПТ:

- обсяги викидів забруднювальних речовин в атмосферне повітря від стаціонарних і пересувних джерел;
- індекс забруднення атмосфери;
- обсяги використання питної води;
- обсяги скидання зворотних вод;
- обсяги утворення побутових та виробничих відходів;

- рівень благоустрою та озелення території;
- стан ґрунтового покриву території.

Спеціалізовані лабораторії органів санітарно-гігієнічного контролю повинні проводити розрахунки рівнів шумового забруднення на територіях житлової та прирівняної до неї забудови з урахуванням існуючих та проєктованих джерел впливу, а за наявності перевищень слід вживати заходів для приведення шумового навантаження до нормативних показників.

Загалом в процесі моніторингу слід перевіряти:

- виконання планувальних заходів;
- виконання технологічних та санітарно-технічних заходів;
- вплив підприємств на оточуюче житлове середовище.

Результати моніторингу оприлюднюватимуться з метою забезпечення максимальної доступності для органів влади та громадськості.

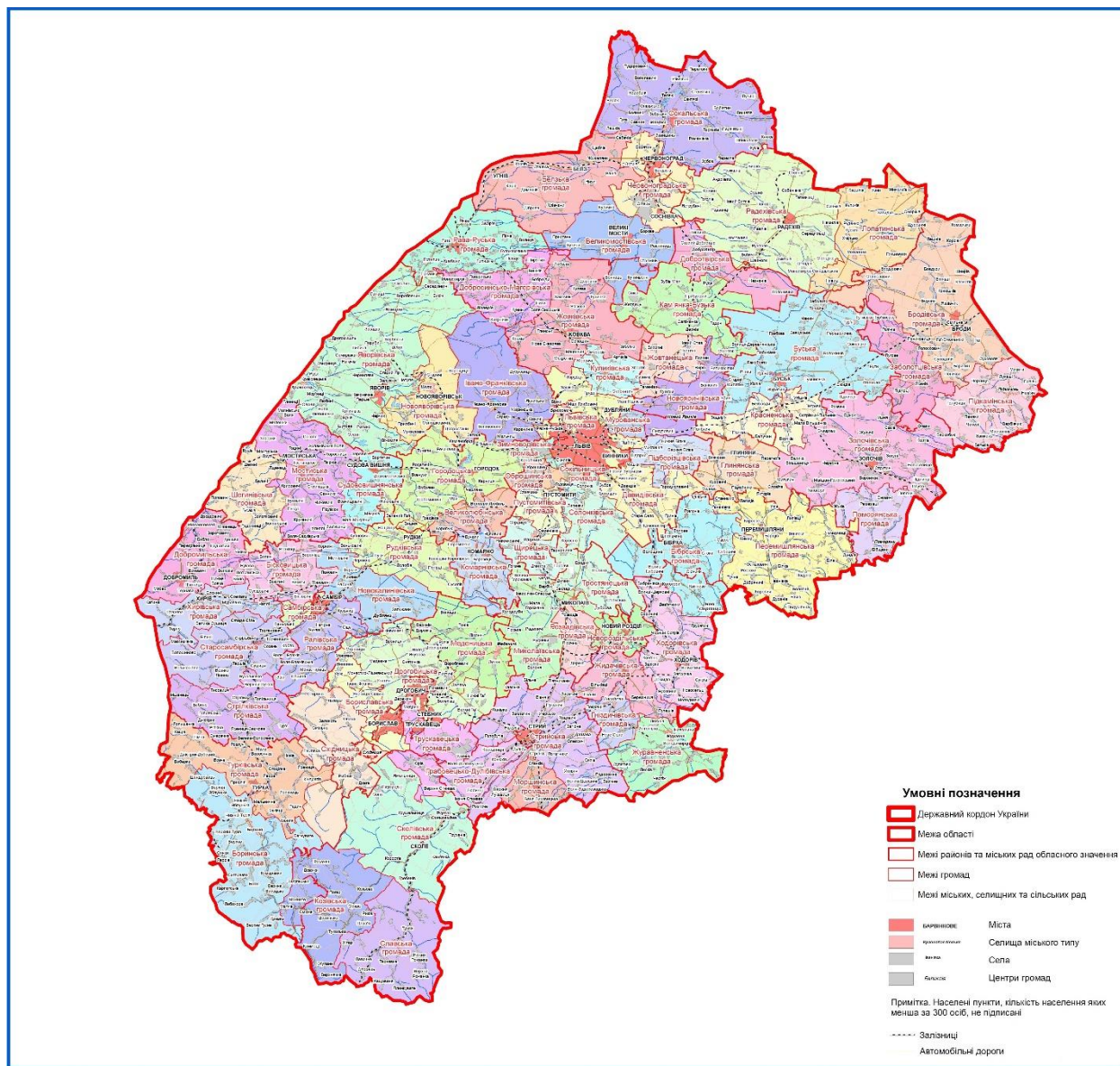
Моніторинг може бути використаний для:

- порівняння очікуваних і фактичних наслідків для отримання інформації щодо реалізації ДПТ;
- отримання інформації, яка може бути використана для поліпшення майбутніх оцінок (моніторинг як інструмент контролю якості СЕО);
- перевірки дотримання екологічних вимог, встановлених відповідними органами влади;
- перевірки фактичного виконання ДПТ відповідно до затвердженого документа, включаючи передбачені заходи із запобігання, скорочення або пом'якшення несприятливих для довкілля та здоров'я населення наслідків.

На підставі отриманих моніторингових результатів розроблятимуться рекомендації з коригування, покращення планованої діяльності.

10. Опис ймовірних транскордонних наслідків для довкілля, у тому числі для здоров'я населення (за наявності)

Транскордонні наслідки для довкілля, у тому числі для здоров'я населення, - відсутні з огляду на географічне положення ділянки опрацювання та плановані види діяльності.

11. Резюме нетехнічного характеру інформації

Детальний план території щодо зміни цільового призначення земельної ділянки приватної власності гр. Стасишина Володимира Петровича для будівництва виробничо-складських будівель підприємства з обробки природнього каменю в с. Мшана є містобудівною документацією на місцевому рівні, яка призначена для обґрунтування довгострокової стратегії планування, забудови та іншого використання території.

У даному проєкті ДПТ опрацьовано планувальне рішення використання території орієнтовною площею 1,2 га (земельна ділянка кадастровий номер 4620985600:12:015:0022). Територія опрацювання знаходиться в центральній частині с. Мшана; функціональне призначення ділянки опрацювання генеральним планом населеного пункту не визначене. На перспективу передбачається зміна цільового призначення земельної ділянки з 01.03 «Для ведення особистого селянського господарства» на 11.02 «Для розміщення та експлуатації основних, підсобних і допоміжних будівель та споруд підприємств переробної, машинобудівної та іншої промисловості» та розміщення виробничо-складських будівель підприємства V класу шкідливості з санітарно-захисною зоною 50 м.

Відповідно до ст. 3 Закону України «Про оцінку впливу на довкілля» здійснення оцінки впливу на довкілля не є обов'язковим у процесі прийняття рішень про провадження планованої діяльності.

Стан навколишнього середовища на території проєктування можна характеризувати як задовільний.

Проєктом не передбачено розміщення на території ДПТ об'єктів, що можуть здійснювати негативний вплив на умови перебування на ділянці ДПТ.

У контексті СЕО детального плану території щодо зміни цільового призначення земельної ділянки приватної власності гр. Стасишина Володимира Петровича для будівництва виробничо-складських будівель підприємства з обробки природнього каменю в с. Мшана альтернативних варіантів не передбачається у зв'язку з неможливістю перенесення даної діяльності на будь-яку іншу територію (ділянка опрацювання перебуває у приватній власності). Відмова від затвердження ДПТ не сприятиме соціально-економічному розвитку громади.

Вплив транскордонних екологічних наслідків проєктованого об'єкта на інші держави відсутній.

Городоцька міська рада у межах своєї компетенції здійснюватиме моніторинг наслідків виконання документа державного планування для довкілля, у тому числі для здоров'я населення. Результати моніторингу оприлюднюватимуться з метою забезпечення максимальної доступності для органів влади та громадськості. На підставі отриманих моніторингових результатів розроблятимуться рекомендації з коригування, покращення планованої діяльності.